

Життя з чистого аркуша
**«Сила вибуху
 від ракети була така,
 що я подумала:
 «Кінець світу»»**

Фото Катерини Зубчук.

У цій бабусиній хатині Олена в дитинстві бувала з мамою й гадки не маючи, що шукатимуть тут прихистку у війну.

У селі Видерта Камінь-Каширського району живе родина (шість чоловік), яка, рятуючись від війни, їхала сюди з думкою, що побудуть у рідні тиждень-два й повернуться додому. Тим часом два Великодні вже на Волині зустріли

Як війна кардинально змінила їхнє життя – читайте на с. 7

Середа 21 червня 2023 року
 №25 (16 820) Ціна 9 грн

volyn.com.ua | twitter.com/VolynMedia | facebook.com/volyn.com

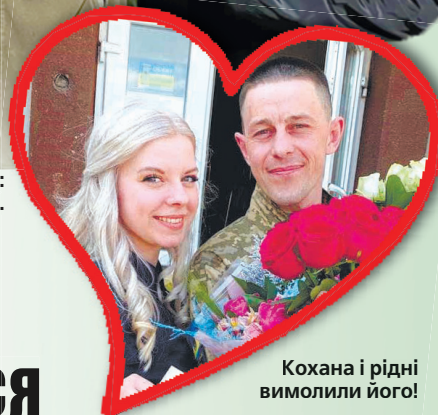
Незламні

«Зі щитом! Після 340 днів Андрій Мерчук, солдат-гранатометник, мій рідний брат, повернувся з російського полону! У боях за Лиман навесні минулого року він зник безвісти. Зараз я вже знаю його історію і те, наскільки гідно він повівся у бою. Його фото облетіло багато ЗМІ, але одиниці знали, хто цей козак – всім дякую, що тримали таємницю, яка могла йому зашкодити, і за молитви та підтримку сім'ї!» – такий пост 27 квітня написав старший брат Андрія, керівник патрульної поліції міста Рівного Сергій Мерчук (у березні 2014 року він – Сергій (Звіробій), активіст Майдану – став переможцем нашої редакційної акції «Герої нашого часу». – Ред.)

Фото із сайту censor.net.

Довгождана зустріч братів Мерчуків: (зліва направо) Сергій, Андрій, Григорій.

Кохана і рідні вимолити його!

**Після 11 місяців полону
 повернувся додому й одружився**

Розповідь про Хоробре Серце – на с. 3

Ексклюзив

За цим стовпом – Західний Буг – і Польща.

Фото з особистого архіву Юрія Фініковського.

На 30-річчя жителі громади виготовили величне 30-метрове знамено.

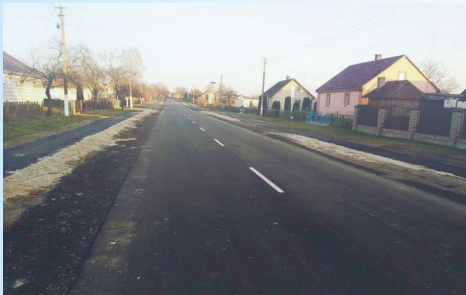

Фото із сайту uklet.gov.ua.

З 2021 року дорога на вулиці Прикордонників у селі Гуща Рівненської громади має європейський вигляд.

**Громада, з якої починається Україна:
 тут нема старост,
 зате будуть безкоштовні обіди в школах**

Фото із сайту rivnenska.gromada.org.ua.

Новому та молодому голові дісталася скарбниця з «мінусом» та старий радянський недекомунізований пам'ятник, про який гула преса, а зараз громада б'є рекорди з перевиконання бюджету

Василь УЛІЦЬКИЙ

**«ЗА ПЕРШІ 5 МІСЯЦІВ 2023 РОКУ
 ПЕРЕДАЛИ ДЛЯ ФРОНТУ
 9 МІЛЬЙОНІВ»**

Рівненська сільська ТГ Ковельського району, територія якої тягнеться уздовж Західного Бугу, поставила обласний рекорд із перевиконання надходжень до місцевого бюджету: за підсумками січня-квітня надходження становили 267% від запланованого – плюс 18 мільйонів гривень понад план. Однак це фактично був ривок з ями, адже у 2021-му громада в один момент позбулася 6–7 мільйонів гривень, які надходили від пункту пропуску «Ягодин», що розташований на її території, бо податки митниця стала сплачувати за місцем розташування своїх адмінприміщень – у сусідню громаду.

– Додайте сюди коронавірус, через який різко скоротився рух через кордон та, відповідно, надходження від акцизу автозаправок, і ви зрозумієте, як важко було стабілізувати бюджет на 2021 рік, – каже голова Рівненської громади, 33-річний Юрій Миколайович Фініковський, який переміг на виборах на посаду голови якраз наприкінці 2020-

Юрій Фініковський: «Люди дивляться на результат».

го. – І як тільки адаптувалися, вирівняли економічну ситуацію – розпочалася війна. Такий собі шлях від кризи до кризи, – додає голова. – Однак людям нецікаві ці всі історії, вони дивляться на результат. Тому хочу подякувати всім, хто допомагав і критикував, підтримував і навіть тим, хто вставляв палиці в колеса. За цей час ми зміцніли, розібрались у багатьох спірних ситуаціях і готові давати відповіді на всі питання.

– Тоді давайте розпочнемо із питання... декомунізації. Перед тим як очолити громаду, ви, історик за освітою, були директором Любомльсько-

го краєзнавчого музею. І, пригадую, одне з перших інтерв'ю, яке ви дали пресі після виборів 2020 року, було не про бюджет і гроші, а про недоглянутий радянський пам'ятник у центрі села Рівне, де ще залишався напис про «українських буржуазних націоналістів». Яка зараз ситуація?

– На цей час ми завершили реставрацію всіх меморіалів. Усі ці історії з написами «від рук буржуазних націоналістів» чи «на честь радянської влади», ми виправили. У планах є створити інший меморіальний комплекс, новий – борцям за волю України.

«Очікуємо відкрити у всіх навчальних і дошкільних закладах укриття, щоб на 1 вересня учні і вихованці мали змогу почати повноцінний навчальний рік.»

Продовження актуальної розмови – на с. 6

Пульс тижня**20-річна жінка народила просто у «швидкій»**

15 червня близько 18-ї у Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги надійшло повідомлення, що в одному з населених пунктів краю у жінки почалися пологи

Олена КАЛЕНЮК

Бригада медиків, яка прибула на виклик, мала відвезти породіллю до обласного перинатального центру КП «Волинське обласне територіальне медичне об'єднання захисту материнства і дитинства». Проте малеча чекати не хотіла – жінка почала народжувати просто в машині «швидкої». 20-річна мама повідомила, що це другі пологи. Завдяки злагодженим діям медичних працівників усе відбулося без ускладнень, і невдовзі лікарі привітали жінку з народженням хлопчика та побажали обом здоров'я. ■

Виявили новий вид інтернет-шахрайства: «за туризм»

Черговою жертвою ошуканців став житель смт Мар'янівка Луцького району

Софія ГАВРИЛЮК

З картки 65-річного чоловіка дурисвіті зуміли вкрасти 1229 гривень начебто на «послуги туризму та транспортних перевезень», про які він ні сном ні духом не відає. При цьому постраждалий упевнений, що нікому не повідомляв банківські реквізити та «не переходив» за сумнівними посиланнями в соціальних мережах. Працівники відділення поліції №1 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 190 КК України. Правоохоронці закликають усіх бути особливо уважними до своїх дій, які стосуються банківських карток. ■

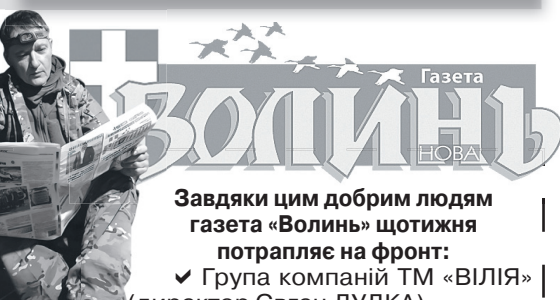
У селищі вдвічі підвищили тарифи на воду

Вже незабаром жителі Іваничівської громади у своїх платіжках побачать нові цифри

Інна НОВИК

Члени виконавчого комітету Іваничів підтримали пропозицію місцевого управління житлово-комунального господарства і підвищили тариф на водопостачання й водовідведення майже в два рази відповідно до 21,60–32,89 грн/м³. Як пише видання «Буг», здорожчання відбудеться з 1 липня.

Наразі в Іваничівській громаді діють тарифи, затверджені 2021 року. Послуги водопостачання становлять 13,06 грн/м³ для населення, бюджетних установ та інших споживачів, а послуги водовідведення – 16,69 грн/м³. ■

Завдяки цим добрим людям газета «Волинь» щотижня потрапляє на фронт:

✓ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)

✓ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ Нововолинський олійний завод (директор Карко Вікторія БУБЕЛА)

✓ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)

✓ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ Фермерське господарство «Дари Волині» (Юрій ЄЛЕВА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтесь! Тел. 0661338688.

Усе для фронту, все для Перемоги!**«Зустрілись на війні, а наче побували вдома»**

«Інколи важко передати емоції словами. Зупиняється авто, відчиняються двері – і ти не віриш своїм очам...» – так просто й щиро на своїй сторінці у Facebook описав зустріч на фронті із земляками горохівчанин Анатолій Клемба. У мирному житті Анатолій Богданович – директор ТзОВ «Еталон», а на війні – боєць 141-го батальйону територіальної оборони, в лавах якого Україну захищають багато горохівчан

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цей спогад про незабутню довіку фронтову мить він продовжив у телефонній розмові з авторкою публікації: «Усі ми були здивовані, коли побачили, що з автомобіля виходять депутат Волинської обласної ради Тарас Щерблюк, його брат, депутат Горохівської міської ради, керівник ТОВ «Агропродукт-Горохів» Андрій Щерблюк і голова Горохівської міської ради Віктор Годик. Вони ж приїхали без попередження! Неочікувано! Дякуємо, друзі, за смачні гостинці й потрібні речі, а головне – за бажання побачити нас. Сюрприз вдався! Наговорившись із вами, ми наче вдома побували! Горохівчани – неймовірно люди!».

Бійці 141-го батальйону територіальної оборони Павло Тлумач, Анатолій Клемба, Сергій Марчук, Олександр Лясоха із земляками з Горохівщини Оленою Тлумач, Тарасом Щерблюком і Віктором Годиком (крайній праворуч).

Щерблюки вручили Романові Юхимчуку на Дніпропетровщині, вже служить нашим захисником і допомагає наближати Перемогу.

А потому волонтери не обминули нагоди потиснути руку й іншим земля-

ного з тилу Тарасом Васильовичем, Віктором Леонідовичем і Андрієм Васильовичем була газета «Волинь» зі свіжими новинами з інших бойових позицій, з дому. За словами бійців, гортати її сторінки було так само приємно, як чути з батьківщини привіти найрідніших людей.

– До хлопців треба їхати, й ми будемо їздити. Це однаково важливо для них і для нас. Їм потрібна наша віра в ЗСУ, а нам – їхній непохитний бойовий дух. Перемогу здобудемо лише разом! – поділився теплими враженнями від поїздки голова Горохівської міської ради Віктор Годик. ■

«За словами бійців, гортати сторінки газети «Волинь» було так само приємно, як чути з батьківщини привіти найрідніших людей.»

Як з'ясувалося, голова й депутати нещодавно вирішили придбати автомобіль для Романа Юхимчука. До доброї справи долучились фермери, підприємці міста й краю Василь Поліщук, Юрій Козаченко, Степан Сайкевич, Ольга Степанюк, Тетяна Новосад, Олександр Дорошук, коштами зі своєї зарплатні – працівники Горохівської міської ради. І ось Nissan Navara, ключі від якого Віктор Годик, Тарас і Андрій

кам, які перебувають на лінії оборони. Дорогою на Запоріжжя побачилися з Романом Свідерським, Сергієм Приком, з тим – з Анатолієм Клембою, Юрієм Грудзевичем, Олександром Лясохою, Сергієм Марчуком, Василем Юзефовичем, Павлом Тлумачем і багатьма іншими волинянами, познайомилися з їхніми бойовими побратимами з різних регіонів.

На чільному місці серед привезе-

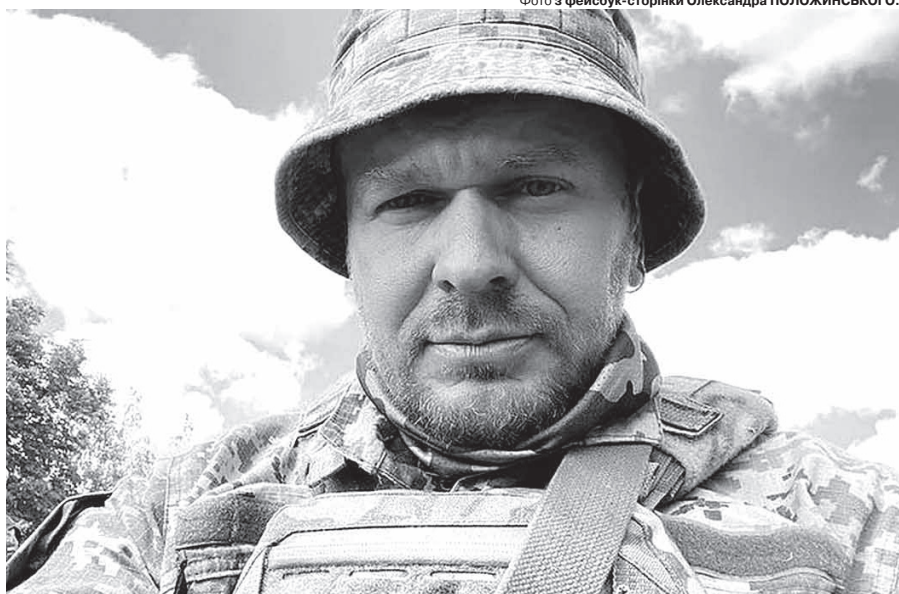
* Вихід цього матеріалу став можливим завдяки фінансовій підтримці Програми з допомоги та розвитку українських медіа (Ukrainian Media Aid and Development Program), частково профінансованій Міністерством закордонних справ Швеції (Swedish Ministry for Foreign Affairs).

АртБарикада**«Я в безпеці, а мої побратими в цей час у боях»**

Екслідер музичного гурту «Тартак» Олександр Положинський (на фото), який захищає Україну від російських окупантів у ЗСУ, опублікував своє архівне фото, зроблене на фронті, і зізнався, що йому морально непросто залишатися в Києві, поки його побратими воюють на передовій

Лія ЛІС

«Рік тому в цей день повернувся з «нуля», – написав уродженець Луцька у соціальній мережі. – Без побратимів, які загинули, без побратимів, які отримали поранення, без речей, які згоріли. На щастя – з побратимами, які вийшли разом зі мною і ще на день пізніше. І з усім, що було на мені. Сьогодні мені морально дуже важко. Я у столиці. В комфорті. В безпеці. У вільний від служби час пишу пісні та даю інтерв'ю. А мої по-

«Морально дуже важко».

братими в цей час у боях. Дізнався, що деякі з них отримали важкі по-

ранення», – зазначив Олександр Положинський. ■

Група народних депутатів зареєструвала у Верховній Раді проєкт постанови про визнання білорусі країною-агресором, а також заклик розірвати з нею дипломатичні відносини. За словами народного депутата Ярослава Юрчишина, білорусь має нести відповідальність за повномасштабну війну, оскільки надала свою територію для здійснення агресії проти України.

На Волині 255,6 тис. пенсіонерів – це кожен четвертий житель області. 51,2 тис. серед них – працюючі.

Збільшилася кількість загиблих через паводки, які спричинили підірв Каховської ГЕС. Відомо вже про 17 загиблих, з яких 13 – безпосередньо внаслідок утоплення. Тим часом Центр національного спротиву інформує, що понад 500 жителів тимчасово окупованих Олешок, що на лівобережжі Херсонщини, загинули через те, що окупанти відмовили в евакуації тим, хто не має російського паспорта.

■ Незламні

Після 11 місяців полону повернувся додому й одружився

Закінчення. Початок на с. 1

Марина ЛУГОВА

«Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ І РІДНИХ ДУЖЕ СИЛЬНО ЛЮБЛЮ»

Про те, як Андрій родом із села Луків, що на Рожищенщині, потрапив у полон, де і що з ним відбувалося упродовж 11 місяців, про що думав кожного дня і про бій, у якому йому вдалося підбити російську броньовану техніку, – він розповів кореспонденту Цензор.НЕТ на Полтавщині, де на той час перебував на реабілітації...

24 лютого 2022 року, коли почалася війна, Андрій відразу поїхав у військкомат, віддав свій військовий квиток і почув: «Ми подзвонимо». І він туди їздив кожного дня. Нарешті його взяли. Дізнався, що служитиме

Брати Мерчуки: (справа наліво) Сергій, Андрій, Григорій.

Фото із сайту censor.net.

«Того року на Великдень ми пішли святити паску, крашанки – поклали все в ту каску. Вона мені життя і врятувала... Це в неї прилетіла куля...»

у Луцьку, в теробороні – захищений у 2-й стрілецький батальйон, 1-шу роту. Це був березень. Почалося навчання. Тим часом усі хлопці просилися, аби відправили на війну. А він, який уже служив у 2014 році, говорив їм: «Хлопці, прийде та хвилина, той час, коли всі поїдемо, ви за це не переживайте. Це війна – ми потрібні».

І ось та «хвилина» настала – 16 травня поїхали на Схід. 23 травня, на світанку, під Лиманом почався потужний мінометний обстріл. У цьому бою Андрій був поранений у голову. Склалися така ситуація, як розповідав, що українських бійців було шестеро, а довкола – багато ворожої техніки й, може, сотня російських солдатів. Тоді він думав, що секунду-другу лишилося йому жити. Написав коханій Насті: «Я люблю тебе і рідних дуже сильно люблю». Як каже зараз, жалкував, що мало повоював. Коли з побратимами потрапив у полон, тішило те, що живі хлопці і капітан...

Почалися важкі дні полону – з численними принизливими допитами, з такими умовами утримання, коли навіть ковток свіжого повітря був великою розкішшю... Він тривав 11 місяців.

«ЧУБ, ЯКИЙ Я ЗІСТРИГ І ЗАЛИШИВ УДОМА, І ПРИТЯГНУВ МЕНЕ В УКРАЇНУ»

В Андрія був козацький чуб, як і в старшого брата Сергія, але коли почалося повномасштабне вторгнення росії, він сказав коханій: «Сонце, потрібно зістригти його, бо я піду на війну». Ось що він з приводу цього розповідав після полону:

«Я розумів, що можу загинути, але Насті цього не говорив. Я не хотів, щоб якийсь російський солдат тягнув мене за чуба, як вони це вміють. Через те залишив його вдома. Він і притягнув мене в Україну. Притягнув! Це діє. Я в Україні! Я живий, вижив!».

А ще Андрій згадує, що в 2015-му брат Сергій подарував йому каску: «Я її беріг. Того року на Великдень ми пішли святити паску, крашанки – поклали все в ту каску. Вона мені життя і врятувала...». Це в неї прилетіла куля...

«ТІЛЬКИ ТАК ТРЕБА НАЗДОГАНЯТИ ВТРАЧЕНЕ»

Андрій мріяв обійняти маму. І одружитися – з думкою про те, що на третій раз це має статися! Перший раз, 2020 року, в січні, вони з коханою замовили кафе, а за декілька днів у неї помер батько. Всі казали: «Тато тебе зрозуміє, не відмовляйтеся від одруження». Вони змирилися. Проходить днів двадцять – машина збиває на смерть дружину його брата-близнюка, коли вони разом переходили дорогу. Після цього весілля було скасоване.

Через два роки, у 2022-му, Андрій сказав коханій: «Сонце, давай таки весілля зробимо». Пояснює це тепер так: «Ми з Настею вже вісім років разом. Вона мене чекала у 2014–2015-му, коли я був в АТО. Запланували дату, замовили ресторан – хотіли зібрати всіх рідних. Вона одна в сім'ї, я хотів для неї щось прекрасне зробити, мріяв побачити її в білому платті... Але почалася війна...».

Такими вони були в дитинстві.

Фото з архіву Андрія МЕРЧУКА.

Вони тричі відкладали своє одруження – і ось це сталося.

Весілля було заплановане на 17 липня 2022-го. Андрій пам'ятав цю дату в полоні й думав: «Якщо виживу, приїду – Настя мене прибіє. Тож як тільки вернуся додому – одразу одружимося. Ми навіть купили обручки ще в травні, думав: якщо не відправлять на передову, то хоч розпишемось».

І ось Андрій Мерчук в числі 44 полонених повернувся додому. І він одружився. «Після року полону тільки так треба наздоганяти втрачене», – написав керівник патрульної поліції міста Рівного Сергій Мерчук. Наречена, а тепер уже дружина Андрія Анастасія працює у патрульній поліції Луцька. ■

■ Патріот із колиски

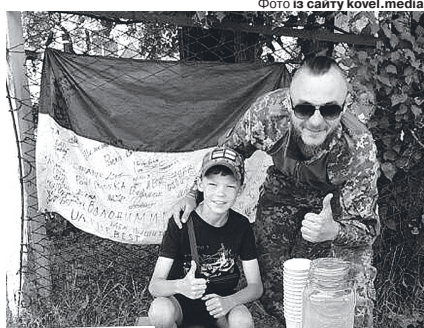
У Ковелі син воїна продає лимонад задля ЗСУ

У добровольців діти також добровольці

Олена КАЛЕНЮК

11-річний Давид готує лимонад, щоб виручені з продажу кошти передати на потреби українського війська. Каже, що для виготовлення охолоджувального напою з м'ятою використовує лише очищену воду.

Як пише видання «Ковель media», те, що у Давида виникла така ідея, – не випадковість, адже

Давид і Валентин Кузьмуки упевнені: наблизити Перемогу в міру можливостей має кожен.

Фото із сайту kovell.media.

його батько, Валентин Кузьмук, – волонтер та артилерист. На фронт пішов добровільно і служив у 406-й окремій артилерійській бригаді, у складі якого тим, що потопила крейсер «москва».

Інженер-електронік і член громадської організації «Робимо разом» на війні виконував бойові завдання на Ізюмському, Харківському, Каховському, Херсонському напрямках. Нині Валентин Кузьмук комісований і планує повернутися до волонтерства, зокрема підтримувати свою артилерійську бригаду. ■

Погляд

Мирослав ГАЙ,
офіцер ЗСУ, військовий журналіст,
волонтер

Ворог не виграв не через слабкість, а тому, що зупинили його людьми

Це нормально, що виставляються відео алкоголіків, зеків та дохляків з боку зс росії, але...

М и таким чином нівелюємо героїчний подвиг ЗСУ, які воюють з рф:

1. Ядерною державою, що має найбільший мобілізаційний ресурс.
2. Має величезний фінансовий ресурс.
3. Має розгалужену мережу ГРУ, агентів впливу, політичних агентів по всьому світу, ще з часів Радянського Союзу.
4. Підкуповує світових політиків для впливу на міжнародні рішення, зокрема щодо України.
5. Спонує та бере участь у міжнародних організаціях від ООН до ОБСЄ, Червоний Хрест тощо...
6. Має своїх агентів у міжнародних корпораціях та окремих компаніях від «Фейсбук» та «Гугл», «Тікток», а «Телеграм» – це взагалі російська мережа... Я певен, що представники ГРУ є в будь-якій міжнародній корпорації.
7. Проводить активні заходи по всьому світові, зокрема операції з убивствами своїх та іноземних громадян, диверсії на міжнародних підприємствах, складах тощо.

Можна ще багато писати про спроможності рф, зокрема засоби РЕБ та РТР.

Ворог потужний, тому коли ми нівелюємо його, то ми знецінюємо подвиг Українського народу, наших Збройних сил та показуємо всьому світові і своїм громадянам, що зусиль особливих не треба, ми його зараз лівою ногою... А це не так.

Ми маємо концентрувати зусилля на Перемозі, власному озброєнні, міжнародній кооперації та довгій війні.

Ворог не тому НЕ виграв, що слабкий, а тому, що ми як Держава попри малий фінансовий ресурс зупинили його людьми.

Тому слава ЗСУ та Українському народові! ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Володимир ШОЦЬКИЙ – боєць із села Звиняче, що на Горохівщині;
Сергій САВОНІК – боєць із міста Нововолинська;
Олександр ЦАРУК – боєць із села Куликовичі, що на Маневиччині;
Володимир ГАВРИЛЮК – боєць із села Біличі Ковельського району;
Денис ЄЛЮБАЄВ – боєць із селища Іваничі;
Віктор ЛУК'ЯНЧУК – боєць із села Ратнів Луцького району;
Микола НИФОДЮК – боєць із села Тур, що на Ратнівщині;
Микола ГАРДЖАЛА – боєць із села Озютичі, що на Локачинщині;
Костянтин ШАВІЙ – боєць із міста Ківерці;
Андрій ЄДИНАК – боєць із села Лежниця, що на Іваничівщині;
Олександр СТОЛЬНИЦЬКИЙ – боєць із міста Ковеля;
Володимир ШАРГУТА – боєць із міста Нововолинська (родом із Львівщини);
Сергій КУЗЬМІН і Сергій КОНОПАЦЬКИЙ – військовослужбовці-полковники із міста Володимир, життя яких обірвалося в ДТП на Ковельщині.

Європейська комісія надасть свою першу усну оцінку Україні як країні-кандидату в члени Євросоюзу 22 червня в рамках неформального засідання Європейської ради. Про це заявила пресекретарка Європейської комісії Ана Пісонеро.

У Швеції не виключають напад з боку росії. Як інформує Reuters, у доповіді парламентського комітету з питань оборони Швеції викладено нову оборонну доктрину країни, засновану на членстві в НАТО.

На Одещині розпочалося збирання озимого ячменю. Намоложено перший бункер зерна. Одеська область першою серед регіонів України розпочала жнива.

■ Пряма мова**«Путін же особисто не гвалтував і не вбивав!»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про зенітно-ракетні комплекси Patriot (путін заявив, що росія знищила 5 Patriot):

«Хто б там у росії не розказував, нібито наші Patriot знищені, усі вони є, усі вони працюють, усі вони збивають російські ракети. І збивають максимально ефективно. Жодного Patriot не знищено!».

Діана МАКАРОВА, волонтерка, яка створила й очолила «Фонд оперативної національної допомоги», про втрати у війні:

«Ми їдемо Україною, проїжджаємо повз цвинтарі. Ой, мамо, що ж там робиться... На кожному своя Алея Героїв, її видно здалеку. Прапори майорять над могилами. Ми жажнемо від цифри загиблих воїнів у цій війні. Але у нас немає виходу. Ми мусимо встояти».

ОЛЕКСІЙ на позивний ФАНТОМ, командир штурмової роти 130-го батальйону ТрО, про те, що в убивствах українців винні всі росіяни:

«Треба зробити все, щоб навіть діти в садочку розуміли, що росія – ворог. Не дай Бог, щоб через два покоління ми відновили братські стосунки! Бо були вбиті наші люди, згвалтовані наші жінки. Коли в Ізюмі розкопали масові поховання, то виявили тіла 215 жінок, 194 чоловіків і п'ятьох дітей. Уявіть: от настав мир, а через років десять ми говоримо, що то путін був муд@к, він же почав війну. Ні! Це громадяни російської федерації! путін же особисто не гвалтував і не вбивав!».

Геннадій ДРУЗЕНКО, правник, громадський діяч, волонтер, про «своїх» і «чужих»:

«Воюєш, волонтериш, донатитиш – однозначно свій, незалежно від статі, мови, релігії та політичних уподобань. Розганяєш хайп у соцмережах, досі ділиш українців на «зеленобобиків» та «порохоботів», заробляєш на корупції, рекетуєш бізнес тощо – ворог або щонайменше корисний ідіот».

Борис ПІСТОРИУС, міністр оборони Німеччини відповів на слова священника Тео Пауля, який заявив, що Україна може чинити опір російській агресії «ненасильницьки»:

«Скажіть про це людям у Бучі. Я не можу говорити їм про ненасильницький опір, у мене на очі навертаються сльози люті».

Руслана ВЕЛИЧКО-ТРИФОНЮК, перша заступниця виконавчої директорки Українського ветеранського фонду, про ставлення до родин загиблих Героїв:

«Ми як суспільство повинні змінити своє ставлення до Героїв та їхніх рідних. Ми повинні поважати та цінувати їхні жертви. Ми повинні показати їм, що ми дійсно не забуваємо, що ми не байдужі до їхнього болю. Якщо не почнемо цього робити, ми дозволимо, щоб наша історія була забута. І це буде нашою найбільшою трагедією – як країни, як цілого народу, як нації».

Павло КИРИЛЕНКО, очільник Донецької обласної військової адміністрації, про зрадників:

«Ми повинні дивитися правді в очі і про це казати. Колаборантів виявляють постійно. Кількість таких людей є у кримінальних провадженнях, це можуть розголювати лише слідчі. Колаборанти є і продовжують діяти, і частина тих обстрілів, які відбуваються на території Донецької області, влучання по об'єктах інфраструктури – це не якась мегаробота спецслужб росії, а результат роботи зрадників».

Віктор АНДРУСІВ, політичний і громадський діяч, про український наступ:

«Зараз всі щодня чекають звільнених територій. Але важливіше чекати знищених танків, артилерії та авіації ворога. Всі мають зрозуміти: якщо ворог не втрачає силу, він відповідь пізніше. Тому новина про 100 м просування цінна не дистанцією, а кількістю знищених ворогів... Найважливішою новиною останніх днів є задіяння ворогом резервів. Зараз ЗСУ утилізують ці резерви. Без знищення резервів неможливий прорив».

Віталій ЧЕПІНОГА, блогер, про запеклі сварки українців у соціальних мережах:

«Кажуть, що країна на грані громадянської війни... Через що? Через срач у фейсбуці? Та я вас благую... Соціальні мережі, власне, для того й створені, аби «випустити пару». Навіть усі ці срачі (за деякими винятками) – цілком нормальна реакція знервованих, втомлених війною, невиспаних людей... Сріться, брати мої! На здоров'я. Тотальна єдність є лише в Північній Кореї. Ще там дають по мисці рису на день. Але не всім». ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Будь-яка наша допомога врешті-решт зводиться до одного: менше окупантів – ближче Перемога».

Десантники отримали від волонтерів 4 тисячі фугасних снарядів із «привітаними для росії»

Такої кількості українським воїнам вистачить приблизно на місяць

Ольга СОКОЛОВА

4 тисячі фугасних снарядів, що будуть використовуватися для знищення ворогів із допомогою дронів, привіз у бригади ДШВ Петро Порошенко. Десантники, які зараз воюють на східному фронті, кажуть: із нетерпінням чекали на такий спецвантаж. «Це ВОГи, вони використовуються для безпілотної. Ми їх давно чекали. Дякуємо Петрові Олексійовичу за подарунок для знищення нашого спільного ворога – саме такого боеприпаса нам не вистачало», – каже військовий. Хлопці розповідають: найефективніше такі засоби працюють по ворожій піхоті, але є фахівці, які ефективно знищують з допомогою цих гранат і бойову техніку.

Боеприпаси не прості, а з персональними «пожабаннями» ворогам – їх за донати ГО «Справа громад» на допомогу ЗСУ могли «передати» всі охочі.

«Сьогодні ми змогли забезпечити чотири десантні бригади 4000 фугасних снарядів на додачу до «мавіків», які ми нещодавно також завезли військовим. Усі ж бачили відео, як це працює? Підлітає дрон, знаходить групу усамітнених окупантів, клік... кілька секунд, і вже трохи менше окупантів паплюжать нашу землю. Все дуже швидко та ефективно, як кажуть «одна нога тут, друга там», – пояснює Порошенко. – Тому тепер 4 бригади будуть час більш ефективними під час нашого наступу. Будь-яка наша допомога врешті-решт зводиться до одного: менше окупантів – ближче Перемога».

Фото із сайту eurosolidarity.org.

Боеприпаси не прості, а з персональними «пожабаннями» ворогам.

«Хлопці розповідають: найефективніше такі засоби працюють по ворожій піхоті, але є фахівці, які ефективно знищують з допомогою цих гранат і бойову техніку.»

До речі

Фонд Порошенка та ГО «Справа громад» у своїй волонтерській діяльності приділяють неабияку увагу придбанням саме дронів для потреб ЗСУ. Так, на початку червня Порошенко повідомив про закупівлю півтори сотні квадрокоптерів Mavic. Та-

кож артилеристам передали шість потужних БПЛА «Валькірія», а в Естонії були куплені 350 безпілотної Avul. Вартість цієї партії дронів перевищила 700 тисяч євро.

Також 16 серпня 2022 року Петро Порошенко повідомив про велику угоду з виробниками БПЛА Poseidon. Безпілотної мають дальність роботи до 150 кілометрів, висота – до 4000 метрів. Це – комплекс рівня розвідувального батальйону, який працює на користь усіх бригад зони відповідальності, на розвідку та наведення артилерії, коригування вогню великих калібрів. Наразі реалізується контракт на постачання понад 20 комплексів (65 «пташок»). ■

■ Актуально

«І я, і Зеленський робимо максимум, що можемо, бо ми солдати України і в нас один ворог»

З такою заявою п'ятий Президент Петро Порошенко виступив в ефірі німецького телеканалу Deutsche Welle

Ольга СОКОЛОВА

На запитання, чи існує після початку повномасштабного вторгнення політична конкуренція в Україні, Петро Порошенко відповів: «У перші години російської повно-

Я подзвонив Президенту Зеленському, зустріч була о 10-й ранку 24 лютого 2022 року, і сказав: «Я вже не лідер опозиції, а ви більше не мій суперник.»

масштабної агресії я подзвонив Президенту Зеленському, зустріч була о 10-й ранку 24 лютого 2022 року, і сказав: «Я вже не лідер опозиції, а ви більше

не мій суперник. У нас один ворог».

«Я теж протягом п'яти років був «воєнним» Президентом України. І на початку моєї каденції армії у нас фактично не було. У нас взагалі не було військової коаліції. Ми разом створювали одні з найкращих Збройних сил у світі з 2014 року, – нагадав Порошенко. – Я вважаю, що українські воїни, українські Збройні сили і український народ роблять найкращу бойову роботу. І кожен із нас – я, Зеленський – робить максимум, що може, бо ми солдати, які підтримують наше військо», – заявив лідер «Європейської Солідарності». ■

■ Перемога кується і в тилу!

«Хіба можна рахувати те, що робиш для своєї Батьківщини від серця?»

Фото з архіву Віталія ГЛАДУНА.

На загдку про першу екскурсію в штабі-музеї горохівського «Щита» зробили світлину.

Горохівський волонтер Віталій Гладун – один із тих українців, для якого війна з росією триває з 2014 року. Тоді він і його однодумці чи не першими в Україні знаходили, купували й доставляли на Схід усе вкрай потрібне, щоб воювати й вижити під вогнем озброєного до зубів ворога. Буси з провізією від земляків, маскувальними сітками, обмундируванням, запчастинами та передачами з дому безперервно гнали для друзів, а в окопах знайомилися з бойовими побратимами з різних регіонів.

– Ми всі розуміли: це початок війни, і якщо загарбників не прогнати, та нечисть повзтме Україною далі, – каже Віталій Гладун

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«НАЙСТРАШНІШЕ – ВИДАЛЯТИ З ТЕЛЕФОНУ ІМЕНА ЗАГИБЛИХ»

Після повномасштабного вторгнення росіян більшість атовців колишнього Горохівського району повернулися на бойові позиції, а волонтери краю й тепер не ділять бійців «на нулі» на земляків і тих, з якими знайомилися.

– Найстрашніше – видаляти з телефонної книжки імена загиблих. І неважливо, звідкіля вони були. В пам'яті довіку залишаться усі, наче живі, – не приховує Віталій Гладун жалю за Героями, з якими недовго судилося бути друзями.

Очоловане ним волонтерське товариство з лютого 2022-го працює у складі Горохівської районної спілки учасників АТО «Щит». Майже вісім років тому ініціатор створення цієї організації, атовець Микола Бернадський об'єднав у її лавах учасників АТО/ООС краю. Сам знову пішов на війну, а керівництво спілкою довірив Віталієві Володимировичу.

– Сміливців бути фронтними волонтерами вистачає, але ці люди повинні бути навченими, досвідченими. Тим, які зараз поруч, довіряю стовідсотково й водночас усвідомлюю, що за життя кожного несучи відповідальність, – розповідає лідер волонтерів горохівського «Щита». Серед них – і його дружина, вчителька образотворчого мистецтва Горохівського ліцею №2 Тетяна Гладун. У вільний від навчання час батькам допомагають складати передачі й вантажити автівки їхні сини – шестикласник Тарас і студент-третьокурсник Львівського національного університету природокористування Богдан.

У «Щиті» волонтерів небагато. Бувало, що Віталій Гладун, Віталій Нагорняк, Андрій Лебезун, Юрій Ничипорук, Володимир Андрійчук, Роман Процюк двічі на тиждень долали тисячі кілометрів.

« – Є багато таких, хто не склав іспиту на порядність у волонтерській роботі, – дає прямі відповіді на всі мої запитання Віталій Гладун. »

Зазвичай у дорогу вирушають із подвір'я Свято-Вознесенського храму, з молитвами та благословенням його настоятеля, старшого декана Горохівського благочиння ПЦУ отця Андрія Сидора.

«ЗАРАЗ ВАЖЛИВО ЛЮБИТИ УКРАЇНУ НЕ ТІЛЬКИ СЕРЦЕМ»

Бійці на фронтах представників горохівського «Щита» чекають не лише з автомобілями (їх купили, відремонтували й вручили військовим уже близько сотні), квадрокоптерами, медикаментами, генераторами та іншим військовим реманентом. Більше року волонтери возять захисникам хліб духовний – газету «Волинь» з новинами, розповідями про Героїв і тих, хто їх чекає, підтримує, допомагає. Під обстрілами інтернету частіше нема, як є, а газета під руками, зі слів наших фронтних читачів, завжди нагадає затишну світлицю.

Лєвова частина гуманітарних вантажів, які з Горохова доставляють на вогневі позиції, прибуває з Латвії від уродженця Берестечка Любомира Шеремети та з Німеччини від горохівчанина Андрія Кленка. Бува, що фури й буси земляки наповнюють разом. Кошти на них Любомир вилучає зі свого бізнесу, Андрій вдячний за потужне меценатство власнику фірми Karls Роберту Далю й жителям міста Ростов, у якому живе вже майже 20 років. Свій вагомий внесок у Перемогу роблять Василь Івашук, Ігор Семенюк, Ігор Камінський. Вантажі з-за кордону, автівки доставляють Ігор Федорович, Юрій Христин, Віталій Сак.

«Можливо, це звучить цинічно, але зараз важливо любити Україну не тільки серцем, а й глибиною своєї кишені», – каже відверто Андрій Кленк.

Через газету «Волинь» волонтери горохівського «Щита» адресують вам, люди, щирі вдячності від себе й фронтників за кожну гривню, сухпайок, домашній смаколик чи дитячий малюнок.

– Хіба можна рахувати добро, зроблене від широкого серця заради Батьківщини? Про витрачені гроші звітую після кожної покупки, але з власним часом тепер не повинен рахуватися ніхто. Часто складається враження, що війна для деякого вже закінчилася, і це прикро. Інші не перестають перераховувати кошти постійно. Дивуюся, коли жіночі батальйони «Шпильки» у Борочичі і «Газдині» в Холоневі шили й виготовляли сотнями військове вбрання та

Віталія Гладуна на Горохівщині називають волонтером-легендою.

схупайки, але саме з такими людьми ми переможемо. Волонтерів з усієї України знаю багато, з 2014 року співпрацюю з Дедом Волинь, «Жіночою сотнею» з Луцька й Мареком із Києва. Багато кому мав причини не довіряти. Є багато таких, хто не склав іспиту на порядність у волонтерській роботі, – дає прямі відповіді на всі мої запитання Віталій Володимирович, дружбою з яким дорожу багато років.

«НАЙЧАСТІШЕ ДІТИ ЗАПИТУЮТЬ, КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА»

До волонтерського штабу «Щит» часто приходять діти, щоб через Тетяну й Віталія Гладунів віддати для ЗСУ свої заощадження, наколядовані гривні, гроші, вторговані на благодійних концертах і виставках... Юнь із цікавістю розглядає в приміщенні воєнні трофеї, передані й привезені бійцями та волонтерами з вогневих позицій, та розпитує про них. Ось тоді Віталій і вирішив створити такі собі експозиції, наскільки це можливо в непристосованому підмузей приміщенні. На першу екскурсію запросив міських ліцеїстів із учителькою, які простували вулицею, й уперше спробував себе в ролі екскурсовода.

На побачені й почуті діти реагували по-різному: сумом – біля речей, що стали свідками загибелі українських солдатів, сміхом – на манекен російського «чмоні». На одному зі стендів цієї скарбниці Перемоги – до 200 шевронів, на імпровізованих стелажах – зошит із нотатками окупанта, бронежилети, форма, башта й запчастини від БТР, прапори й подяки, підписані військовими волонтерами «Щита», малюнки з Норвегії і багато-багато інших речей і навіть пляшки з російською горілкою. На етикетках вказується, що «Горбушка» і «Сила» виготовлені в лнр, але штрих-код акціонної марки – український. Та дивуватися не варто: москалі як не брехнуть, то не дихнуть. Віталій жартує: щоб спробувати той сумнівний продукт, потрібно бути камікадзе.

Прочитавши про першу екскурсію відгуки у соціальних мережах, до штабу «Щита» цими днями завітали випускники ліцею села Озерці й старшокласники гімназії села Сільце. Подивитися на війну здалеку прийшли зі своїми грошовими вкладками в Перемогу.

– Діти найчастіше запитують, коли закінчиться війна, – розповідає Віталій Гладун. Ім і дорослим у відповідь каже, як завжди, без лукавства: «росія розвалиться тоді, коли кожен стане справжнім українцем, буде гордитися Україною й робити все для Перемоги нашої країни». ■

* Вихід цього матеріалу став можливим завдяки фінансовій підтримці Програми з допомоги та розвитку українських медіа (Ukrainian Media Aid and Development Program), частково профінансованій Міністерством закордонних справ Швеції (Swedish Ministry for Foreign Affairs).

Більше фото з волонтерського центру «Щит» – на сайті volyn.com.ua.

■ Пульс тижня

Пенсіонер гвалтував неповнолітню

Жителю Рівненщини, який вчиняв розпусні дії щодо доньки співмешкankи, присудили 5 років умовно

Оксана СКРИПАЛЬ

Як ідеться у вирокі Гошанського райсуду від 2 червня, таких епізодів було встановлено кілька. Так, у лютому 2020 року підсудний, перебуваючи у стані сп'яніння, достовірно знаючи, що потерпіла не досягла 16-літнього віку, вступив з нею у статеві зносини неприродним способом.

Аналогічний злочин він вчинив у першій декаді серпня 2020 року.

Крім цього, у жовтні 2020-го обвинувачений без застосування фізичного та психологічного насилля за взаємною згодою із потерпілою, вступив із нею у статеві зносини природним способом.

Чоловіку інкримінували ст. 155 КК України (вчинення дій сексуального характеру з особою, яка не досягла 16-річного віку).

Обвинувачений визнав себе винним у вчиненні злочинів. Потерпіла дівчинка не з'явилася на засідання.

Обвинуваченому присудили 5 років в'язниці з іспитовим строком у три роки. ■

Автівка влетіла в дерево і спалахнула

У ДТП на Ковельщині загинули двоє людей

Софія ГАВРИЛЮК

Поблизу села Гулівка Поворської громади 48-річний мешканець Житомирської області за кермом ВАЗа злетів з дороги та врізався у дерево. Внаслідок удару автівка спалахнула. У салоні також перебував 54-літній мешканець Володимира. Обидва чоловіки загинули на місці.

Правоохоронці відкрили кримінальне провадження. Йдеться про порушення правил безпеки дорожнього руху. Всі обставини трагедії встановлюються. ■

■ У номер!

Фото ДСНС України у Волинській області.

Рятували собаку – і лєдь самі не загинули.

Зіткнулися автобус та вантажівка – 13 чоловік постраждали

Попередньо названо причину дорожньо-транспортної пригоди

Олена ВОЛИНЕЦЬ

ДТП сталася 19 червня на автодорозі поблизу села Копачівка Луцького району. За інформацією Головного управління ДСНС України у Волинській області, зіткнулися пасажирський автобус Mercedes-Benz сполученням Луцьк – Світязь, в якому їхало 17 людей, із вантажівкою МАЗ. Рятувальники витягли транспортний засіб із кювету та поставили на колеса.

Як попередньо встановили правоохоронці, 44-річний водій автобуса застосував екстрене гальмування, аби уникнути наїзду на собаку, який раптово вибіг на проїжджу частину. У цей момент у нього врізався МАЗ під керуванням 49-літнього жителя Луцького району, який рухався позаду.

Внаслідок ДТП постраждало 12 пасажирів (серед них – двоє дітей) та водій маршрутки.

За цим фактом слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 286 Кримінального кодексу України. Йдеться про порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які перебувають за кермом. ■

■ Ексклюзив

Закінчення. Початок на с. 1

— Знаю, що троє жителів громади віддали своє життя за Україну в нинішній війні.

— Так. Намагаємось підтримувати їхні сім'ї, приділяти їм максимальну увагу. Також не забуваємо про родини, члени яких на фронті. Разом із заступниками Ольгою Бондарук та Станіславом Смолярчуком періодично об'їжджаємо кожну таку сім'ю, вивчаємо їхні проблеми, стараємось допомагати. Зауважу, що спільно з депутатами затвердили положення про надання матеріальної допомоги мобілізованим. Щорічно одноразова допомога в сумі 5 тис. грн. надається нашим землякам-військовим чи членам їхніх родин, передбачені кошти в сумі від 10 до 30 тис. грн. пораненим, на реабілітацію.

— А як допомагаєте фронту?

— Як і в 2022-му, так і в 2023 році з місцевого бюджету громади на потреби військових виділяємо значні кошти. Тільки цьогогоріч за 5 місяців уже надали фінансової та матеріальної допомоги на понад 9 млн грн. Окрім цього, долучаємось до збору коштів на потреби земляків, які сьогодні відстоюють незалежність України, працюємо над обороною населених пунктів громади. Для прикладу, місцевий депутат Іван Вознюк самостійно придбав понад 20 бронезилетів 5–6 класу для мобілізованих земляків, надавав власну техніку та пальне для потреб військових. Член виконавчого комітету Сергій Пивако із початку агресії придбав більше десяти автомобілів для потреб ЗСУ, надавав власні вантажівки для підвозу продуктів харчування військовим частинам у центральні, південні та східні області (*пан Сергій допомагає і з доставкою примірників газети «Волинь» на передову.* — **Ред.**).

Усі колективи шкіл, дитячих садочків, закладів культури, медицини, соціальної сфери не зупиняються у проведенні благодійних акцій на підтримку української армії, плетуть маскувальні сітки, виготовляють окопні свічки, передають одноденні заробітки на закупівлю необхідних для військослужбовців речей. Потрібно віддати належне нашим волонтерам Вікторії Вознюк, Андрієві Хохтюку, Юрію Радомському, Аліні Товстопят, Леонідові Попку, Оксані Максимович, Артуру Калішу, Галині Бонк, Марії Андріюк та багатьом іншим, які виконали просто колосальну роботу. Та що говорити, всі без винятку жителі громади молоді, усі єдиним фронтом працюють на Перемогу! Особливо трепетні моменти, коли у селух пенсіонерів особисто передають їм 500, то 1000 грн — і просять використати їх на підтримку армії. З такими людьми ми приречені на Перемогу!

— Основна проблема — зі сміттям. Силами комунального господарства «Рівне» та працівників ліквідувальної стіхийної сміттєзвалища, здійснювати рекультивуацію існуючих. На жаль, сьогодні не можемо говорити, що ця проблема повністю вирішена. Людський фактор нікуди не дається. Розробляємо нині нову стратегію, щоб у найближчому часі розпочати централізований збір та вивіз сміття із встановленими графіками у центрах старостинських округів. Паралельно працюємо над питанням укладання договорів із населенням на цю послугу.

— Як розробляємо сьогодні нову стратегію, щоб у найближчому часі розпочати централізований збір та вивіз сміття із встановленими графіками у центрах старостинських округів.

— А на скільки відсотків оцінюєте реалізацію туристичного потенціалу громади? — Відверто кажучи, він ще мало розкритий. У нас чудові озеро в селух Новоугрузьке, Гуца, Миловань, лісове озеро Святе. В громаді бере початок один із витоків річки Прип'ять, західний кордон громади формує річка Західний Буг, є загалюзоологічні та ботанічні заказники, пам'ятки природи, чудові ліси, функціонують вольтери при Гуцанському лісництві, де розводять кабанів та фазанів тощо. Наш край має багату історію: тут розміщувалося літописне місто Угровськ XI–XIII ст. — столиця князя Данила Романовича, містечко Опалин, яке мало магдебурзьке право, унікальними є історії кожного населеного пункту, їхні звичаї і традиції тощо. Сьогодні нашими працівниками створені тури-

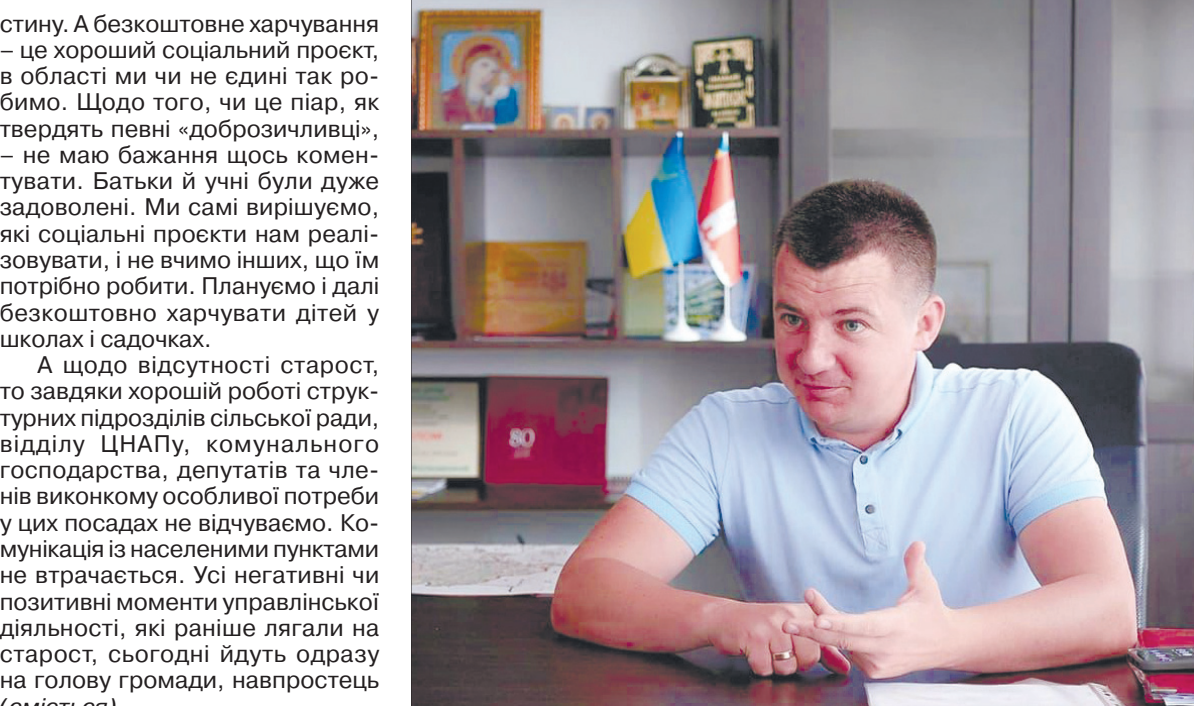
— Скажу, що минулого року і цьогогоріч у нас найменш видатки на заробітну плату управлінню з моменту створення громади. З початком війни всі — від голови до спеціалістів — не отримували премій і надбавок, допоки не вдалось вирівняти дохідну і видаткову ча-

— Скажу, що минулого року і цьогогоріч у нас найменш видатки на заробітну плату управлінню з моменту створення громади. З початком війни всі — від голови до спеціалістів — не отримували премій і надбавок, допоки не вдалось вирівняти дохідну і видаткову ча-

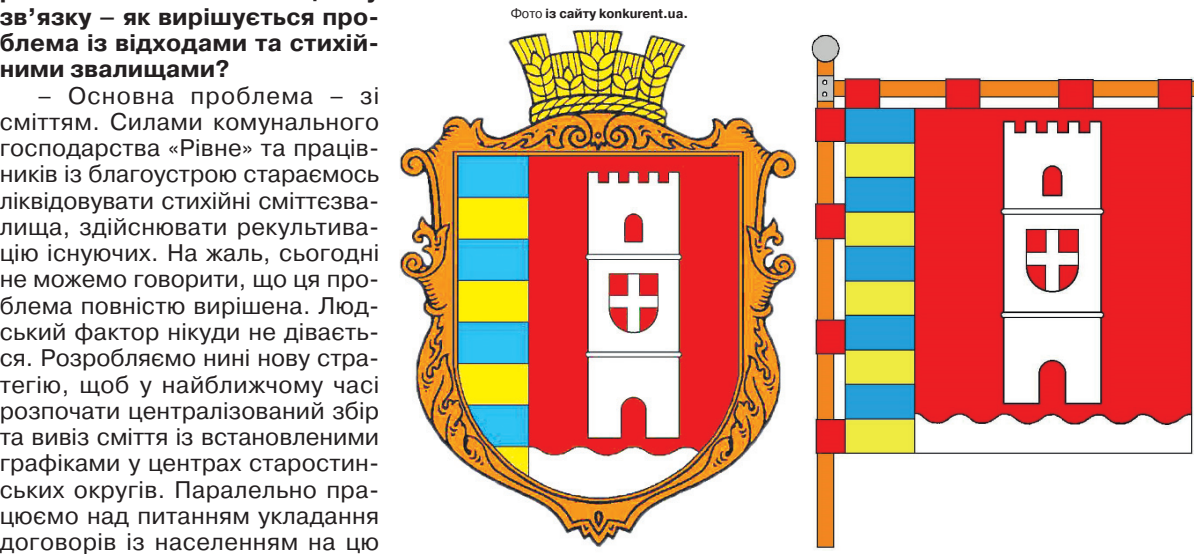
— Скажу, що минулого року і цьогогоріч у нас найменш видатки на заробітну плату управлінню з моменту створення громади. З початком війни всі — від голови до спеціалістів — не отримували премій і надбавок, допоки не вдалось вирівняти дохідну і видаткову ча-

Громада, з якої починається Україна: тут нема старост, зате будуть безкоштовні обіди в школах

«В якому музеї світу хотів би побувати? У рідному Краєзнавчому музеї в Любомлі, коли він переїде у відреставроване приміщення до Палацу Браницьких і покаже всі свої колекції».

«В якому музеї світу хотів би побувати? У рідному Краєзнавчому музеї в Любомлі, коли він переїде у відреставроване приміщення до Палацу Браницьких і покаже всі свої колекції».

Символіку Рівненської громади розробляв доктор історичних наук Андрій Гречило зі Львова. Оскільки на теренах громади було літописне давньоруське місто Угровськ, на гербі зображена Угровська вежа. Також на ньому є синьо-жовтий прикордонний стовп і водне плесо.

тичні маршрути — пішохідні та велосипедні. Надіємось, що уже після Перемоги зможемо повністю реалізувати наш туристичний потенціал.

— А що з важливого — у найближчих планах, попри війну? — Насправді цьогогоріч планів дуже багато. Очікуємо відкрити у всіх навчальних і дошкільних закладах укриття, щоб на 1 вересня учні і вихованці мали змогу почати повноцінний навчальний рік. Ми розглядаємо питання про виділення 5 мільйонів гривень, щоб зробити мобільні захисні споруди в усіх дев'яти навчальних та виховних закладах громади. Уже незабаром стартують роботи із перекриття дитсадків у селух Полали та Столинські Смоляри. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя.

— А що з важливого — у найближчих планах, попри війну? — Насправді цьогогоріч планів дуже багато. Очікуємо відкрити у всіх навчальних і дошкільних закладах укриття, щоб на 1 вересня учні і вихованці мали змогу почати повноцінний навчальний рік. Ми розглядаємо питання про виділення 5 мільйонів гривень, щоб зробити мобільні захисні споруди в усіх дев'яти навчальних та виховних закладах громади. Уже незабаром стартують роботи із перекриття дитсадків у селух Полали та Столинські Смоляри. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя.

— А що з важливого — у найближчих планах, попри війну? — Насправді цьогогоріч планів дуже багато. Очікуємо відкрити у всіх навчальних і дошкільних закладах укриття, щоб на 1 вересня учні і вихованці мали змогу почати повноцінний навчальний рік. Ми розглядаємо питання про виділення 5 мільйонів гривень, щоб зробити мобільні захисні споруди в усіх дев'яти навчальних та виховних закладах громади. Уже незабаром стартують роботи із перекриття дитсадків у селух Полали та Столинські Смоляри. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя.

— А що з важливого — у найближчих планах, попри війну? — Насправді цьогогоріч планів дуже багато. Очікуємо відкрити у всіх навчальних і дошкільних закладах укриття, щоб на 1 вересня учні і вихованці мали змогу почати повноцінний навчальний рік. Ми розглядаємо питання про виділення 5 мільйонів гривень, щоб зробити мобільні захисні споруди в усіх дев'яти навчальних та виховних закладах громади. Уже незабаром стартують роботи із перекриття дитсадків у селух Полали та Столинські Смоляри. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя.

— А що з важливого — у найближчих планах, попри війну? — Насправді цьогогоріч планів дуже багато. Очікуємо відкрити у всіх навчальних і дошкільних закладах укриття, щоб на 1 вересня учні і вихованці мали змогу почати повноцінний навчальний рік. Ми розглядаємо питання про виділення 5 мільйонів гривень, щоб зробити мобільні захисні споруди в усіх дев'яти навчальних та виховних закладах громади. Уже незабаром стартують роботи із перекриття дитсадків у селух Полали та Столинські Смоляри. У планах цьогогоріч зробити 6–7 км щепеневих доріг, спільно з лісниками закінчити дорогу Борове — Сокіл, зробити подовідведення у селі Забужжя.

ному секторі, сфері міжнародних перевезень, торгівлі тощо. З початку війни в громаду, зважаючи на географічне розміщення, зайшли нові інвестиції. Уже зовсім скоро очікуємо запуск нових підприємств та виробничих потужностей. Паралельно тривають роботи з інвесторами, які планують створювати тут логістичні центри, розвивати ягідництво — під це запланована площа до 300 га.

Не забуваймо, що в громаді розміщене вікно у Європу — міжнародний пункт пропуску «Ягодин». Особисто тримаю контакт із нинішнім очільником Держагентства відновлення та розвитку інфраструктури України Мустафою Найемом, який підтверджує розбудову цього об'єкта, а разом із ним і примітної інфраструктури. В перспективі усе це дасть змогу створити нові робочі місця й наповнювати бюджет.

БЛІЦ-АНКЕТА

1. Три слова, які найкраще характеризують вашу громаду.

— Тут починається Україна. Тут вікно у Європу. І тут природа, як співається у «Пісні про Волинь»: «Ти у гаях, озерах і долинах»... Наші озера і ліси ні з чим не порівняєш.

2. У якому році заасфальтуєте останню неасфальтовану вулицю в громаді?

— Я б хотів і в наступному, але, зважаючи на реалії, із нинішніми цінами — це малоймовірно навіть протягом 10 років. Навіть якщо буде бюджет будемо віддавати на асфальтування доріг. Бо дорого: вартість одного кілометра і 300 метрів нової дороги нам порахували у 16 мільйонів гривень.

3. Яким словом охарактеризуєте стосунки із сусідніми громадами — співпраця чи конкуренція?

— Співпрацюємо з усіма громадами, але є й здорова конкуренція, яка, звісно, нікому не завадить. А при ймовірному укрупненні громад, про яке зараз багато говорять, вона може і посилитись.

4. Коли буде автобусне сполучення до кожного села громади?

— Вже є. По 2–3 рази на тиждень ходять маршрути таксі.

5. В якому музеї світу ви як колишній директор музею хотіли б побувати?

— Ви знаєте, хотів би побувати в рідному Краєзнавчому музеї в Любомлі, коли він переїде у відреставроване приміщення Палацу Браницьких і покаже всі свої колекції. А вони чудові, таких нема в інших районах (питання ремонту Палацу Браницьких активно обговорювалось до війни, порухалися, що для його реставрації треба 30 мільйонів гривень. — **Авт.**).

6. Чи є якась кредо, яким керуєтесь у житті?

— Дуже просте: треба бути порядним у всьому — і у ставленні до людей, і до своєї роботи. Й тоді все складеться добре.

7. Чому Україна перемаже?

— Бо у нас найкраща армія і найпотужніший тил. І та єдиність, яку сьогодні показують українці — як всередині держави, так і за її межами, — дає підстави вважати, що Перемога обов'язково буде. ■

* Вихід цього матеріалу став можливим завдяки фінансовій підтримці Програми з допомоги та розвитку українських медіа (Ukrainian Media Aid and Development Program), частково профінансованій Міністерством закордонних справ Швеції (Swedish Ministry for Foreign Affairs).

■ Життя з чистого аркуша

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ОДИН ТАНЕЦЬ, НА ЯКИЙ ВІН МЕНЕ ЗАПРОСИВ, УСЕ ВИРІШИВ»

Знайомимось з Любов'ю Коваленко, завдяки якій, власне, переселенці з Лисичанська опинилися на Волині. Видерта — її рідне село. Жінка — з багатодітної родини Нестеруків.

— Я — третя в сім'ї, — розповідає Любов Олександрівна. — Після школи шестеро нас, вихованських дівчат, подалися у Стаханов (у 2016 році місту повернуто його давню назву «Кадівка». — **Авт.**). Яюсь дізналася, що там є профтехучилище, яке готує кондитерів. Чого в таку далечинь зібралися? А тоді багато мешканців нашого села й сусідніх їхало на Схід України за вербовкою — від когось ми й почули про це місто.

Вивчилася вихованська дівчина на кондитера. У 1979-му поїхала за розподілом в Антрацит. Хоч у списку був і Лисичанськ, але, як каже сьогодні жінка, чула, що там багато зеків живе у спеціальному ґуртожитку, тож не вибрала його. В Антрациті заміж вийшла, сина народила. Та сімейне життя не склалося, як буває. Жінка пригадує, як то було: як мовиться, зализувати рани поїхала у свою Видерту, де мама, яка приїме дочку й підтримає, що б не сталося. Але врешті-решт таки в Лисичанськ її доля приведе.

— Моя двоюрідна сестра заміж виходила в це місто, — розповідає Любов Олександрівна. — От я й поїхала на весілля до неї. У це важко зараз повірити — один день, навіть пів дня, була знайома з чоловіком, який покликав мене заміж, і я погодилася. Один танець, на який він мене запросив, усе вирішив. Тож коли після весілля я вернулася додому, вслід за мною приїхав мій Євген і забрав нас із сином у Лисичанськ. А я ж раз багато говорять, вона може і посилитись.

4. Коли буде автобусне сполучення до кожного села громади? — Вже є. По 2–3 рази на тиждень ходять маршрути таксі.

5. В якому музеї світу ви як колишній директор музею хотіли б побувати?

— Ви знаєте, хотів би побувати в рідному Краєзнавчому музеї в Любомлі, коли він переїде у відреставроване приміщення Палацу Браницьких і покаже всі свої колекції. А вони чудові, таких нема в інших районах (питання ремонту Палацу Браницьких активно обговорювалось до війни, порухалися, що для його реставрації треба 30 мільйонів гривень. — **Авт.**).

6. Чи є якась кредо, яким керуєтесь у житті?

— Дуже просте: треба бути порядним у всьому — і у ставленні до людей, і до своєї роботи. Й тоді все складеться добре.

7. Чому Україна перемаже?

— Бо у нас найкраща армія і найпотужніший тил. І та єдиність, яку сьогодні показують українці — як всередині держави, так і за її межами, — дає підстави вважати, що Перемога обов'язково буде. ■

«Сила вибуху від ракети була така, що я подумала: «Кінець світу»

Давно Любов Олександрівна не варила їсти на такій плиті.

6 квітня родина виїхала з Лисичанська, а 8 травня їхній будинок був розбитий.

тому, що і у Видерті жили поблизу), ну ще землячкою могла назвати. Нас, волиняків, на нашій вулиці тільки двоє й було. Хоч знаю, що в місті мешкають і рівненчани, й тернопільчани, хмельничани.

— Війна прийшла у Лисичанськ ще дев'ять років тому, коли місто захопили окупленці, й воно було в зоні бойових дій, — долучається до розмови дочка Любові Олександрівни Олена. — Ми й тоді жили без світла, води, газу. І в 2014-му трупи лежали на вулиці. Яюсь ми сиділи у льоху п'ять днів і не могли вийти навіть у туалет. Але то були тільки квіточки. Це ми зрозуміли торік, коли почалося повномасштабне вторгнення росії. 24 лютого, на світанку, в годині четвертій чи п'ятій, прилетіла ракета і впала на залізобетонний завод, неподалік якого стоїть наш будинок. Сила вибуху була така, що я подумала: «Кінець світу». І з кожним днем ставало все страшніше. У сусідньому місті Рубіжному розбивалися снаряди, а в нас від ударної хвилі вікна й двері май відчинялися. Прильоти частішали, ми вже й не реагували — людина до всього звикає. Ліків не було де купити. А мама ж — після інфаркту, який перенесла в 2021 році, вона не могла обійтись без таблеток. Банкомати не працювали, а в магазині, аби гроші з платіжної картки перевести в готівку, доводилося на десятки тисячах гривень тисячу втрачати. Хто як міг, так і наживався, користуючись ситуацією, що склалася. Не кажу, що щіни на продукти зросли в рази. Те ж борошно, яке мусово було купувати, бо ж хліба не привозили в місто — пекли самі. Зараз я думаю, що не рад могла загинути — снаряд, міна падалиців і Видерти, яким чомусь таким милим став «руський мір». На сусідній вулиці жила моя троюрідна сестра — у неї думки завжди були не в сторону України. Вони не дуже родичалася — в основному я була для неї лише сусідкою (мож,

Олена Трунова: «Головне, що ми залишилися живі...».

Уже два Великодні зустріли переселенці на Волині у колі родини.

кетами. А ще ж і гуманітарку перестали в місто привозити. Якщо то ми й прибувала, то люди в черзі за рятівним пакуночком опинялися під вогнем орків. Це й стало останньою краплею, як кажуть окупці, що ми вирішили іхати в безпечніше місце.

«ЯКБИ МИ ЗАЛИШИЛИСЯ, ТО ХТОЗНА, ЧИ ВИЖИЛИ Б»

— Я подзвонила у Видерту — маминій сестрі, тітці Наді, — пригадує Олена Трунова. — Спитала, чи знайдеться в селі будиночок, який можна було б винаймати. Й почула від неї: «Тож бабусина хатина стоїть порожня. Приїжджайте й живіть» (бабуся померла в 2021 році). 6 квітня ми вирушили в дорогу. Виїжджали із Лисичанська з трудом. Щоб добратися до Дніпра, найняли автомобіль, заплативши за кожного з нас (а це шестеро чоловік) по дві тисячі гривень. Рухалися цілі колонами — видовище вражаюче, як у якомусь фільмі про війну. Тільки це було не кіно, а наше реальне життя. Я такого ще не бачила. І були в дорозі не чотири години, як зазвичай, а одинадцять. Коли

пачалася комендантська година й ми в Дніпрі зайшли на вокзал, то там стати не було де. Люди за рятівним пакуночком опинялися під вогнем орків. Це й стало останньою краплею, як кажуть окупці, що ми вирішили іхати в безпечніше місце.

«ЯКБИ МИ ЗАЛИШИЛИСЯ, ТО ХТОЗНА, ЧИ ВИЖИЛИ Б»

— Я подзвонила у Видерту — маминій сестрі, тітці Наді, — пригадує Олена Трунова. — Спитала, чи знайдеться в селі будиночок, який можна було б винаймати. Й почула від неї: «Тож бабусина хатина стоїть порожня. Приїжджайте й живіть» (бабуся померла в 2021 році). 6 квітня ми вирушили в дорогу. Виїжджали із Лисичанська з трудом. Щоб добратися до Дніпра, найняли автомобіль, заплативши за кожного з нас (а це шестеро чоловік) по дві тисячі гривень. Рухалися цілі колонами — видовище вражаюче, як у якомусь фільмі про війну. Тільки це було не кіно, а наше реальне життя. Я такого ще не бачила. І були в дорозі не чотири години, як зазвичай, а одинадцять. Коли

«ІЙ БИ У СВОЇ 22 РОКИ ЗАМІЖ ВИХОДИЛА, А ЙІ ЖЕНИХИ — НА ФРОНТІ»

За словами Олени Трунової, багато хто так і не виїхав з окупованої території. І не тому, що не мали можливості:

— І коли вийшла з ляду пральна машина, яку хтось дав їм, аби користувалися, то не дуже заздумалися: дістали зі сховку бабусину пральну дошку — прачку, як називають цей нехитрий пристрій, з яким у селі вже давно попрощалися, як та поки що вирішили свою проблему.

...Рятуючись від війни, родина їхала на Волинь з думкою, що побудуть у рідні тиждень-два і повернуться додому. Тим часом два Великодні вже у Видерті зустріли. Два рази квітучими яблунями, вишнями милувалися. Двічі грядки засаджували. Особливо навесні тут гарно, як у раю.

— Шкода тільки, що вся ця краса перебивається тим болем, який не покидає, — каже, не стримуючи сліз, Олена Трунова. — Дивись, всі своїм звичним життям живуть. Ті ж цього позбавлена, бо не вдова. Моя донька перед війною диплом одержала, мала б уже працювати. Вона ж — тут. За можливості підробіток шукає. Їй би у свої 22 роки заміж виходити, а її женихи — на фронті. От що наробила проклята війна! ■

«ІЙ БИ У СВОЇ 22 РОКИ ЗАМІЖ ВИХОДИЛА, А ЙІ ЖЕНИХИ — НА ФРОНТІ»

За словами Олени Трунової, багато хто так і не виїхав з окупованої території. І не тому, що не мали можливості:

РЕКЛАМА

Ваша безпека в один дотик

◆ Тривожна кнопка — це клавіша, прихована від сторонніх очей, яка не обідна для миттєвого оповіщення про небезпеку при неправомірних діях сторонніх. ◆ На сьогодні вона найефективніша в магазинах, аптеках, банках, офісах та інших установах. Як тільки пра-

цівник натисне на пристрій, відразу ж надійде сигнал в охоронний пункт. На місці події виїде оперативна група поліції охорони, яка зможе запобігти злочину. ◆ Тривожні кнопки поділяють на два основні види: стаціонарні та мобільні.

◆ Установча тривожної кнопки дає змогу контролювати стан об'єкта протягом 24 годин. Такий нюанс убезпечить персонал і фінанси компанії та дозволить не турбуватися про збереження майна в неробочий час. !!!З питань замовлення охорони або отримання консультацій телефонуйте на номер 9899 — і ми подбаємо про вашу безпеку. ■

Пульс тижня**Виходили дюймовочку, яка народилася з вагою 680 грамів**

Лікарі відділення реанімації та постінтенсивного догляду Пологового будинку Рівненської міськради боролися за здоров'я дитини протягом двох з половиною місяців

Оксана СКРИПАЛЬ

У Рівному з'явилася на світ дівчинка з вагою 680 грамів. Медикам довелося вчити малечу дихати самостійно, без допоміжної апаратури, їсти й активно смоктати, утримувати температуру.

«Це вже зараз ми з усмішкою згадуємо перше викладання на кенгуру, перший день без ШВЛ, перші спроби смоктати з соски, мамині казки біля кувезу донечки. А спочатку було непросто: і сльози мами, і переживання тата, і безсонні ночі медперсоналу біля немовляти. А вже починалося все з ваги 680 грамів, а зараз із вагою 3170 грамів дитину виписали додому. Щасливого і мирного дитинства тобі, Міланко, будемо завжди раді бачити у стінах положового!» – йдеться у повідомленні положового будинку. ■

Вода забрала життя 30-літнього чоловіка

У неділю о 15.40 до служби «101» надійшло повідомлення з проханням про допомогу – потрібно було знайти людину у водоймі села Карасин, що на Маневиччині

Олена ВОЛИНЕЦЬ

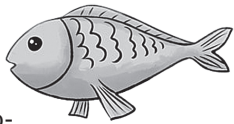
На виклик виїхали рятувальники 13-ї ДПРЧ селища Маневичі, повідомляє пресслужба відомства. Прибувши на місце трагедії, вони обстежили берегову лінію озера Тросне. На допомогу залучили водолазів відділення аварійно-рятувального загону спеціального призначення міста Луцька, які знайшли та дістали тіло 30-літнього загиблого Олександра.

Обставини і причини трагедії встановлюються. ■

На Шацьких озерах дозволили 5 кг риби «в руки»

10 червня закінчився період дії нерестових обмежень рибальства на водоймах Шацького національного природного парку

Софія ГАВРИЛЮК

Адміністрація парку звернулася до рибалок-любителів з проханням бути максимально відповідальними та суворо дотримуватися встановлених правил. Загальний вилов риби протягом дня не повинен перевищувати 5 кг на одного рибалку. Лов можна проводити тільки в світлий час доби при наявності розрахункової квитанції (так званого відловочного квитка). Нагадують також, що заїзд автотранспортними засобами в прибережні смуги озер шириною 100 м (згідно зі ст. 88 Водного кодексу України) заборонено. ■

Відібрані проби морської води біля одеських пляжів показали, що після підриву дамби на Каховській ГЕС солоність нижче норми у 2,2 раза. А начальник Криворізької МВА Олександр Вілкул заявив, що без дотримання режиму сувороті економії Кривий Ріг може залишитися без водопостачання вже за три тижні.

Почався новий суд над Олексієм Навальним (на фото): його звинувачують у «реабілітації нацизму». 47-літньому опозиційному російському політику загрожує до 30 років позбавлення волі.

Чужих дітей не буває**Жінка каже, що народила серцем своїх 17 синів і дочок**

Уже під час війни сім'я Надії та Олександра із села Дігтів Володимирського району поповнилася. Нині у подружжя 17 всиновлених, прийомних та патронатних дітей. Родина планує всиновити ще двох малюків

Марина ЛУГОВА

Олександр та Надія Степанюки разом уже 15 років. «Мені не хотілося бути опікуном – для мене було важливо стати мамою для дітей, і тому ми з чоловіком для себе вирішили їх всиновлювати», – розповідає Надія в телесюжеті ТСН. «Взагалі, мені здається, це мрія мого дитинства мати багатодітну сім'ю», – додає Олександр.

Більшість хлопчиків та дівчаток вони забирали з інтернатів. А почалося все, як пригадують батьки, так: «Ми брали для себе одного сина, а виявилось, що в нього є сестричка. Як не забрати крихітку, якій лише кілька місяців?». А потім дізналися, що у їхнього первістка є двоє старших братів. І ті також стали їхніми.

«Всі діти, які виховуються в сім'ї Степанюків, за словами подружжя, знають, що вони усиновлені (хоч процедура гарантує анонімність), «бо завжди знайдуться «добрі» люди, які розкриють секрет...».

Всі діти, які виховуються в сім'ї Степанюків, за словами подружжя, знають, що вони усиновлені (хоч процедура гарантує анонімність), «бо завжди знайдуться «добрі» люди, які розкриють секрет...».

– Тому я дітям пояснила: «Я вас люблю, я ваша мама, я вас народила серцем», – каже з цього приводу жінка.

Надію з меншим братом родина Степанюків забрала з інтернату 10 років тому. Тепер дівчині 24, і вона стала

Родина Степанюків мріє про новий бус, у якому їздитимуть усі разом.

помічницею вихователя-матері. Інші усиновлені діти – 5-місячна Злата зі старшими Вікою, Максимом та Матвієм – рідні брати і сестри. Надія з батьками їздила їх забирати і досі згадує

графуватися з дотриманням дрескоду. А ще – влаштовувати сімейні походи. «Недавно в цирк їздили, довелося три ходки робити, щоб усіх завезти. Три рази чоловік курсував. У нас є автомобіль, він розрахований на сім місць, ну як ним завезти 20 людей!» – розповідає Надія. Тож родина мріє про новий бус, у якому їздитимуть усі разом. А ще чекають з фронту на брата Віталіка – йому 23 і на початку війни він пішов добровольцем захищати Україну. Молодші діти хочуть бути схожими саме на нього.

Надія і Олександр кажуть, що ще два вільні дитячі ліжка у них є. Тож сім'я з часом може поповнитися...

За статистикою, щороку в середньому 8 тисяч дітей за різних обставин втрачають родини. Лише в українських інтернатах наразі перебуває понад 90 тисяч дітей. Переважно їх можна взяти під опіку та патронат. А вже за статусом всиновленими можуть бути лише 14 тисяч – це сироти або ті, чий батьки позбавлені батьківських прав. ■

До сліз**«З Днем батька, тату, якого не можу обійняти!»**

Волинянка щемно подякувала рідному Захисникові, який нині боронить незалежність України

Оксана КОВАЛЕНКО

«Тату! Люблю безмежно! Готова кричати про це на весь світ, але нині я навіть не можу тебе обійняти» – так написала мешканка села Суховоля Луцького району 26-літня Ірина. Її звернення з нагоди Дня батька, а також слова вдячності інших мешканців громади опублікували на сайті Боратинської громади.

«Тато – це найдорожча і найрідніша людина на Землі, – ділиться думками молода жінка. – Я вдячна татові за життя, за терпіння, за достойний приклад. Ти дав зрозуміти, яким повинен бути ідеальний чоловік. Хочу від щирого серця подякувати тобі за те, що ти – хороший батько, справжній глава сім'ї, допомагаєш нянчити

Ірина, як усі доньки, чий тати стали захисниками, мріє про його повернення.

мою донечку, захищаєш нас, щоб ми спокійно спали у наших домівках...

Ми тебе дуже сильно любимо, і – скорішого повернення додому!».

Головний операційний директор компанії Lockheed Martin Френк Сент-Джон повідомив, що виробник винищувачів F-16 готовий допомогти українським пілотам у навчаннях та обслуговуванні, якщо країни НАТО погодяться відправити ці літаки Україні. Lockheed планує збільшити виробництво літаків на заводі у Грінвіллі, штат Південна Кароліна, і випускати щомісяця до чотирьох винищувачів, інформує Financial Times.

На Волині перевіряють, чи не торгують рибою, яка загинула внаслідок підриву росіянами дамби Каховської ГЕС. Працівники Держпродспоживслужби та поліції обійшли ринки у Луцьку, Ковелі, Камені-Каширському, Нововолинську та Володимирі. Окрім документів, фахівці також перевіряли свіжість риби, адже загинула може викликати ботулізм. Станом на 19 червня жодних порушень не виявили.

Ентоні Блінкен завершив візит до Пекіна, метою якого є встановлення комунікації з китайською стороною. Відбулася його зустріч із головою Сі Цзіньпіном, де обговорили Україну, Тайвань, КНДР, бізнес і двосторонні відносини. За повідомленням ВВС, Китай підтвердив свою обіцянку не постачати росії зброї для війни в Україні.

■ **Світ із нами!**

Goodbye, Амандо! Зустрінемося на Волині в переможній Україні

Про що ми в Копенгагені розмовляли з американською журналісткою Амандою Ліхтенштейн

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Аманда родом із Чикаго, а в Данію вона приїхала, щоб поспілкуватися з українцями, яких війна позбавила домівки і змусила залишити в Україні рідних людей.

Ми познайомилися з нею в комуні Відовре. Відрекомендувалися, по-дружньому обнялися. Вона приязно розповіла про свою працю в ефірі американського радіо й із журналісткою цікавістю розпитувала про нашу газету «Волинь». Ми чули й бачили одна одну вперше, та здавалося, що знаємося давно і вже вкотре переконаємося: сила нашої журналістської спільноти в доброзичливості, в правді, в можливості знайти правильні слова, інтонацію, жести, щоб розповісти всьому світові сьогодні найперше про те, як болить війна, і про те, хто є хто в ній.

...Аманда дивилася повними сліз очима на українку Валентину, якій неподалік Бахмута осколок снаряда відірвав стопу, на молоду сім'ю з Кривого Рогу, хата якої від влучання ракети розсипалася на друзки, на багатьох інших біженців, сльози яких віддзеркалювали пережиті жахіття, й просила їх розповісти свої історії на диктофон (переклад допомогла здійснити Тетяна

Журналістка американського радіо Амандо Ліхтенштейн (ліворуч) з українками Валентиною з Донецчини й Тетяною Герасимовою з Дніпропетровщини (на візках) та волонтеркою данського Червоного Хреста Софією Роде Корс.

Товариству Червоного Хреста.

Потому Амандо охоче погодилася на інтерв'ю для газети «Волинь» і найперше розповіла про завдання своєї команди, яка має впливову присутність у світовому ефірі.

го досвіду, з постійних журналістських відряджень, американка знає: Україна вже давно здобула імідж країни працьовитих і добрих людей.

– Тепер світ захоплюється потужною внутрішньою силою, духовним стержнем українців, – веде далі Амандо. – Цією силою і вірою ваша держава перемагає дуже великого страшного ворога й цим дивує світ. У моїй країні ніхто не сумнівається в Перемозі України.

Ми говорили про ЗСУ, волонтерів і Героїв, які ніколи не повернуться з війни... Брала одна в одній інтерв'ю щиро по-жіночому й чесно по-журналістськи, а відтак обмінялися телефонами, електронними адресами й побажаннями найпотрібнішого для всіх – миру.

«Goodbye» і «До побачення» сказали одночасно й запросили одна одну в гості, щоб зробити гарні репортажі з наших країн, бо вони того варті! Як і справжня журналістська дружба. ■

– Наша місія – переконати якнайбільше держав допомагати Україні. Ця допомога повинна надходити зброєю і всім, що необхідно, – аж до переможного закінчення війни. Ми закликаємо бути з Україною політиків і простих людей. Вся Америка вірить у Перемогу над росією, – каже вона й додає з гордістю за свою країну: – Абсолютно вся! Запитую про те, якими американці бачать українців у цій війні.

Зі свого багаторічного міжнародно-

« – Тепер світ захоплюється потужною внутрішньою силою, духовним стержнем українців, – веде далі Амандо. »

Герасимова з Кам'янського, що на Дніпропетровщині). Тим часом Амандині колеги з Бостона записували подібні оповіді в Румунії, Німеччині, Польщі й багатьох інших країнах, які дали прихисток мільйонам наших співвітчизників. Кілька україномовних кореспондентів працюють в Україні.

Наші земляки, які, рятуючись від війни, опинилися в Данії, дякували цій країні за турботу про них. Багато добрих слів адресували тамтешньому

РЕКЛАМА

Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕКОПРОД», (ТОВ «ЕКОПРОД», код ЄДРПОУ 31183665) оголошує про наміри

отримати дозвіл на викиди забруднювальних речовин від стаціонарних джерел

Місце знаходження юридичної особи: 43005, Волинська обл., місто Луцьк, майдан Привокзальний, 1, e-mail: ekoproductsk2000@gmail.com, тел. 099 1144435.

Місце знаходження промислового майданчика: 43005, Волинська обл., місто Луцьк, майдан Привокзальний, 1, e-mail: ekoproductsk2000@gmail.com, тел. 099 1144435.

Вид діяльності згідно з КВЕД: 68.20 – надання в оренду та експлуатацію власного чи орендованого майна.

Мета отримання дозволу на викиди: отримання дозволу для існуючого об'єкта.

Відповідно до положень Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», статті 3, планована діяльність не підлягає оцінці впливу на довкілля.

Діяльність підприємства пов'язана з орендою та управлінням власною й орендованою нерухомістю. Опалення приміщень забезпечується від вбудованої паливної з котлом типу «SE-80», номінальною потужністю 80 кВт. У якості палива використовуються тверде паливо (дрова, пеллети деревні).

В процесі спалювання палива в атмосферне повітря викидаються забруднювальні речовини, а саме: діоксид азоту (NO2), речовини у вигляді твердих суспендованих частинок, вуглецю оксид, парникові гази: метан, діоксид вуглецю, оксид діазоту, НМЛОС.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднювальних речовин становлять: оксид

вуглецю – 0,542 т/рік, вуглецю діоксид – 71,136 т/рік, метан – 0,003 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,01 т/рік, сполуки азоту – 0,021 т/рік, НМЛОС – 0,031 т/рік.

Підприємство належить до третьої групи об'єктів по складу Документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів, залежно від ступеня впливу об'єкта на забруднення атмосферного повітря.

Відповідно до «Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів», затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19.06.96 р. № 173, м. Київ, нормативний розмір С33 для паливних не класифікується, встановлюється згідно з розрахунком. На основі фактичних та розрахункових потужностей викиду атмосферного повітря на межі житлової забудови концентрації шкідливих речовин не перевищують гігієнічних нормативів, відповідно до наказу МОЗ України № 52 від 14.01.2020 р. «Про затвердження гігієнічних регламентів допустимого вмісту хімічних і біологічних речовин в атмосферному повітрі населених місць», зареєстрованого в Міністерстві 10.02.2020 р. за №156/34439.

Якість атмосферного повітря в межах впливу об'єкта відповідає гранично допустимому вмісту забруднювальних речовин, при якому відсутній негативний вплив на здоров'я людини та на стан навколишнього природного середовища.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатися в управління екології і природних ресурсів Волинської ОДА за адресою: Київський майдан, 9, м. Луцьк, 43027; email: eco@voleco.voladm.gov.ua, тел +38 (0332) 74-01-32 протягом 1 місяця від дня опублікування повідомлення в ЗМІ.

Більш як 1516 дітей постраждали в Україні внаслідок збройної агресії РФ, 490 неповнолітніх загинули і понад 1026 поранено, вважаються знайденими 13812 дітей. Про це інформує Офіс Генпрокурора.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Колектив Волинського окружного адміністративного суду висловлює щирі співчуття родині, близьким та колегам з приводу передчасної смерті судді Господарського суду Волинської області

Віталія Антоновича ВОЙЦІХОВСЬКОГО.

Світла пам'ять про Віталія Антоновича назавжди залишиться в серцях тих, хто його знав, шанував і любив. Вічна пам'ять ...

Працюємо за попереднім записом.

пп БУРМАКА Н.П.
24 червня, 18 липня

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

■ **Пульт тижня**

Непроханого гостя перенесли подалі від людських осель.

У дім заліз величезний вул

Мешканці Луцького району викликали рятувальників через плазуна

Ірина ВАРВАРУК

15 червня до Аварійно-рятувального загону спеціального призначення надійшло повідомлення про наявність вула у будинку, що в селі Звірів. На місце події оперативно прибуло чергове відділення групи рятувальних робіт. За допомогою спеціального обладнання відловили плазуна, якого відпустили в безпечному для людей місці. Під час виконання робіт ніхто не постраждав. ■

Інженерка з охорони праці Тетяна Зінчук показує, як перетворили підвал.

У Колках облаштували стильне укріття

Одночасно в етносховищі можуть розміститися 700 людей

Олена КАЛЕНЮК

У Колківському центрі професійно-технічної освіти Луцького району завершили облаштувати укріття площею 700 квадратних метрів. Його зробили в етностилі, що нагадує українську колківську крівицю. На стінах повісили традиційні рушники, український стяг, стенд про Колківську повстанську республіку, картини з пейзажами, старовинний посуд, а також багато декоративних елементів. Як розповіла «Суспільному» директорка центру Людмила Панасюк, частину приміщення обладнали для навчання студентів, аби освітній процес у разі повітряної тривоги не переривався. У підвальне приміщення провели всі комунікації, wi-fi, обладнали тимчасовий медпункт, вбиральню й душеву, встановили пічку. До повномасштабної війни це підвальне приміщення не використовували.

Усього в Колківському центрі профтехосвіти навчаються 602 учні. Одночасно у сховищі можуть розміститися 700 людей. Нині тут облаштовують ще одне приміщення, де була тренажерна зала. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

Увага, конкурс!

Відгадайте, що заховали журналісти

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані: вам сподобається!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 20 (2023)

А на це запитання мене наштотувхнув другорядний персонаж одного з романів геніальної німецького письменника Еріха Марії Ремарка. Так от: робота цього пана з кіношним ім'ям полягала у відвідуванні оселі під час особливої події в житті. І цей предмет дуже його виручав – завдяки його «чарам» нашому пану більше вірили і укладали з ним угоду. Але якщо він перебував у приміщенні трохи довший час, то «чари» переставали діяти, бо чоловік не міг його дістати з кишені. Тому, щоб більше не палитися, наш персонаж навчився виконувати один трюк, який повністю замінює предмет. А його почали називати видатним артистом. До речі, дивлячись, як цього горіч злетів у ціні цей предмет, більшості з нас не до сміху...

Що знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 29 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (**наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)**).

Хто саме розпізнав у попередньому запитанні... **веселку**, а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 18 турів – читайте на сайті volyn.com.ua і **фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза** (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Редакційний щоденник

«Не плач, ти ж не баба...»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редактор відділу інформації газети «Волинь» Ірина КРАВЧУК

Помаленьку заробляю собі репутацію, яка у деяких земляків і навіть землячок звучить так: «Вона – трохи дурна, вона – феміністка». Не скажу, що така характеристика мене дуже турбує, бо переконана, що про порушення прав жінок не можна мовчати. Втім, сьогодні хочу поговорити про чоловіків й про те, як гендерні стереотипи нині псуєть життя представникам «сильної статі»

«МУЖНЬО СТРИМУВАВ СЛЪОЗИ...»

Нервову систему чоловіків «традиційне» суспільство починає псувати із самого дитинства.

Хлопців навчають бути стриманими, сильними духом і сміливими, щоб у майбутньому вони змогли подбати про дітей і дружину (яку у той же час переконають, що вона слабка!). Їм вмикають мультики про відважних лицарів, які долають справжнє пекло, аби поцілувати якусь панянку, або супергероїв, які жертвують власними інтересами задля великої місії. При цьому малечі не показують, що під час випробувань чоловік може не впоратися з хвилюваннями, сумнівами чи страхом, хоча це абсолютно природно. Нерідко батьки просто забороняють своїм синам відчувати такі емоції. Напевно всі хоча б раз чули, як хлопчиків заспокоюють словами «не плач, ти ж чоловік!» (або ще гірше – «ти ж не баба»). З часом це призводить до того, що прояв власних

«Сльози – це таке ж вираження емоцій, як й усмішка. Але сльози важче підробити».

почуттів взагалі починає здаватися дитині чимось сороміцьким і неправильним.

І це ще пощастить, якщо «мужньо стримувати сльози...» доведеться, наприклад, через буденні сварки, а не втрату рідної людини, бо тоді справа може завершитися серйозними психологічними розладами. Відомий психотерапевт Петро Холявчук взагалі переконаний, що пригнічення сильних емоцій веде ще й до погіршення фізичного здоров'я.

– Чим більше умов, яким дитина має відповідати, щоб її продовжували любити, тим більше вона почуватиметься неповноцінною. Особливо якщо це стосується прояву почуттів. Внутрішня напруга буде постійно зростати. У подальшому це може спровокувати серцево-судинні захворювання. З точки зору виживання, краще, щоб чоловік швидше «прокричався», бо інакше це може його в буквальному сенсі вбити, – пояснює Петро Холявчук.

Тим паче, і так, за даними Державної служби статистики за 2021 рік, чоловіки в Україні в середньому живуть на 10 років менше, ніж жінки.

Усміхніться!

– Поліція затримала того типа, що вкрав мою машину. Піду його провідаю.

– Навіщо він тобі здався?
– Хочу дізнатися, як йому вдалося завести моє авто.

– Скажи, будь добра, Сарочко, чи можна довіряти Фірі таємниці?
– Можна, навіть не сумнівайся. Вона три роки тому отримала спадок, а

чоловік досі про це нічого не знає.

– Коли я вчора прийшов додому п'яним, діти мене не впізнали.
– А коли протверезів?
– А коли протверезів, то зрозумів, що потрапив не в ту квартиру...

Якщо я дзвоню вам після третьої години ночі – не беріть трубку: ніякий це не я... А якщо і я, то вже ніякий.

«Вийшла килим вибити. На хвилюк уявила, що то москаль... В принципі і без килима нормально...»

– Бабцю Ганю, як вам новий начальник?

– Ой, одразу видно, що людина чесна! Навіть персні на пальцях не золоті, а намальовані.

«Пригнічення сильних емоцій веде ще й до погіршення фізичного здоров'я.»

Науковиця Алла Семенова у своїй роботі «Основи психології і педагогіки» пояснює, що людина зі слабким типом нервової системи у складних ситуаціях швидко переходить у гальмівний стан, який виникає у клітинах кори головного мозку при надмірному збільшенні роздратування. Це проявляється насамперед у нерішучості й нездатності наполягати на своєму. Взагалі виділяють чотири основні вроджені типи нервової системи (слабка, сильна неврівноважена, сильна інертна), які можливо лише трохи скорегувати. Найлегше це зробити представникам нестримно типу, тобто холерикам. Скоріш за все, люди, яким вистачає сміливості привселюдно ганьбити чоловіків, належать саме до цієї категорії. Тому пропоную їм самим узяти до рук зброю. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
E-mail: volyn476@gmail.com
Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0,25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.
- Терміново і недорого продається у с. Колодеже колишнього Горохівського району житловий будинок з надвірними спорудами. Є 0,70 га землі, садок. Ходить 2 рази на день автобус Луцьк-Жабче. Тел. 066 42 01 792.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам запчастини для роторних ко-

сарок. Тел. 050 71 39 097.

РІЗНЕ

- Куплю гідравлічний візок (роклу) на запчастини. Тел. 050 25 35 255.
- Продам металочерепацю (220 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/кв. м), некондицію (160 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20, ціна 84 грн/п. м). Тел. 095 89 96 834.
- Продам торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи),

- пісок, щебін, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебін, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам жом, торфобрикети, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

- Продам молоду кізочку (5 міс.) від молочної кози. Тел. 095 67 72 105.
- Продам молоду дійну козу. Тел. 098 09 71 032.
- Терміново продам молоду дійну корову. Тел. 068 514 34 90.
- Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене посвідчення потерпілого від наслідків аварії на ЧАЕС (серія Б, № 156910), видане 11.05.1993 р. на ім'я Кушнір Галина Михайлівна, вважати недійсним.
- Загублене тимчасове посвідчення (замість військового квитка) № 0237640, видане 14.12.1998 року на ім'я Супрунюк Сергій Михайлович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення водія серії ВХР, № 803422, видане 20.12.2017 р. на ім'я Сак Ігор Петрович, вважати недійсним.

■ Спорт

Віктор Циганков у трьох останніх матчах збірної забив 4 голи. Загалом уже 11 у головній футболці з тризубом.

«Чому вважають, що ми маємо виносити всіх 3:0 або 4:0?»

Головний тренер національної збірної України Сергій Ребров – про дві непрості перемоги над Північною Македонією та Мальтою

Юрій ЖУК

Чемпіонат Європи-2024. Кваліфікація, Раунд 3. Група С, 16 червня. Північна Македонія – Україна 2:3 (1:0 – Барді, з пенальті, 31 хв.; 2:0 – Ельмас, 39; 2:1 – Забарний, 62; 2:2 – Конопля, 68; 2:3 – Циганков, 82).

Склад збірної України: Трубін – Тимчик (Конопля, 46 хв.), Забарний, Матвієнко, Миколенко – Степаненко, Судаков, Ярмоленко (Маліновський, 66), Циганков (Зубков, 90+3), Мудрик (Сидорчук, 90) – Довбик (Ванат, 46).

– Що було з командою у перші 50 хвилин матчу, адже вона виглядала «сплячою». Які аргументи ви знайшли, аби її пробудити? – запитали в Сергія Реброва після «валідольної» перемоги над Північною Македонією, коли наші «горіли» – 0:2.
– Я вважаю, що не тільки ми спали, а й Північна Македонія діяла дуже якісно. Ця команда досвідчена, у першому таймі вона контролювала гру. Я дуже вдячний хлопцям за те, що ми перебудували гру після першого тайму. Дуже важливим був гол Забарного.

Команда повірила, що ми можемо перемогти...

19 червня. Україна – Мальта – 1:0 (Віктор Циганков, 72 хв., з пенальті). На 52-й хвилині Андрій Ярмоленко не реалізував пенальті (поперечина).

Україна: Трубін – Конопля, Кривцов, Забарний, Матвієнко (Миколенко, 46) – Степаненко, Маліновський (Буяльський, 63), Ярмоленко (Сидорчук, 81), Циганков (Сваток, 90+5), Судаков – Ванат (Довбик, 63).

– Чому нам складно грати з такими командами? – це запитання поставили Сергію Реброву після важкої перемоги над Мальтою.

«**Коли Андрій Ярмоленко не забив перший одинадцятиметровий, він сам сказав Циганкову йти бити.**»

– Всі вмійють оборонятися. Так, Англія перемогла мальтійців 4:0, але вони швидко забили. Якщо не забиваєш швидкий гол, то тяжко. Усі навчилися грати в обороні, і Мальта це показала. Я не здивований, що було так важ-

ко. Я не розумію, чому всі вважають, що ми маємо виносити – 3:0 або 4:0. Це був останній матч, зараз червень, коли гравці зазвичай перебувають у відпустці. І я вдячний гравцям, що ми додали та виграли. Не дуже вразили грою, але ми лише 10 днів разом працюємо.

– Оцініть Віктора Циганкова, який став лідером команди. І хто вирішував, хто проб'є другий пенальті?

– Циганков сам поставив себе лідером. Те, що він робив у трьох матчах, він показує свої лідерські якості (забив 4 голи у трьох останніх матчах. – Ред.). Ми визначаємо, хто б'є

пенальті. Коли Андрій Ярмоленко не забив перший одинадцятиметровий, він сам сказав Циганкову йти бити. Я розумію, що Андрій не був готовий на 100% до другого пенальті. Вдячний Віктору, що він пішов і показав, що здатний на це. ■

ВІДБІР ДО ЄВРО-2024. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ С:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	Англія	4	4	0	0	15:1	12
2.	Україна	3	2	0	1	4:4	6
3.	Італія	2	1	0	1	3:2	3
4.	Пн. Македонія	3	1	0	2	4:11	3
5.	Мальта	4	0	0	4	1:9	0

36% уболівальників обрали «Левом матчу» проти Північної Македонії Михайла Мудрика, який показав феєричну гру та зробив дві гольові передачі у другому таймі. А в поєдинку з Мальтою «Левом» уже став Віктор Циганков, за якого віддали голоси 67% уболівальників. Він забив переможний гол із пенальті.

■ Пальчики оближеш!

У духовці чи в горшку – завжди буде до смаку!

Молода картопелька зі свіжим кропом і молодим часником – справжня смакота. Недаремно ми з нетерпінням чекаємо сезону, коли можна скуштувати цю чудову, хоч і просту страву. До того ж рання бульба не тільки смачна, а й корисна. Як і в інших свіжих овочах, у ній – чимало важливих елементів і вітамінів. При цьому молода картопля низькокалорійна. Вживання страв із молодого бульби сприяє зміцненню судин, запобігає старінню організму. Компоненти, що входять до її складу, допомагають нормалізувати обмінні процеси, вивести надлишки рідини і токсини

Фото із сайту unian.ua.

У ГЛАЗУРІ ІЗ СОЄВОГО СОУСУ, МЕДУ ТА ЧАСНИКУ

Інгредієнти: 0,5 кг дрібної молодого картоплі, 2–3 ст. л. олії, 3 ст. л. соєвого соусу, 3 ст. л. меду, 1 зубчик часнику, 1 ст. л. насіння кунжуту.

Приготування. Ретельно вимийте бульбу і просушіть. У широкій сковороді на середньому вогні розігрійте олію, викладіть картоплю в один шар. Обсмажуйте її під кришкою 20 хвилин. Кожні 5 хвилин струшуйте сковороду, щоб картопля готувалася рівномірно, поки всередині вона стане м'якою. Змішайте соєвий соус, мед і подрібнений часник, полийте цим маринадом картоплю. Готуйте ще 4–5 хвилин, постійно помішуйте, поки соус загусне, а готова бульба матиме блискучу скоринку. Зніміть сковороду з вогню, посипте картоплю кунжутом і добре перемішайте.

ТУШКОВАНА У ВІНІ

Інгредієнти: 1 кг молодого картоплі, 1 зубчик часнику, 2 сушені лаврові листки, 200 мл сухого білого вина, 50 г вершкового масла, сіль до смаку.

Приготування. Викладіть у сотейник добре вимиту картоплю, роздавлений часник і лаврове листя. Влийте вино, додайте масло і накрийте кришкою. Тушуйте на середньому вогні протягом години, до випаровування вина. Тоді зменшіть вогонь і готуйте до появи рум'яної скоринки. Періодично струшуйте і перевертайте картоплю, щоб вона обсмажилася рівномірно. Перед подачею посипте сіллю.

ЗАПЕЧЕНА З КУРКОЮ, ЛИМОНОМ І ОЛИВКАМИ

Інгредієнти: 1 лимон, 4 курячі стегенця, 1 кг молодого картоплі, 4 гілочки свіжого розмарину, пучок свіжого чебрецю, 2 лаврові листки, 1–2 ст. л. оливкової олії, сіль і мелений чорний перець – до смаку, 100 г фаршированих оливок.

Приготування. Розріжте лимон уздовж на четвертинки. На деко викладіть лимонні дольки, стегенця, миту картоплю, розмарин, чебрець і лаврове листя. Полийте олією, приправте спеціями і перемішайте. Поставте деко в розігріту до 180 °С духовку на 45 хвилин. Потому полийте все соком запеченого лимона, при цьому товкачем або склянкою роздуште картоплю, щоб вона

краще ввібрала смак і аромат цитруса. Викладіть на деко оливки, перемішайте і запікайте ще 15 хвилин. Курятина повинна повністю просмажиться, а картопля – покритися рум'яною скоринкою.

ПО-УГОРСЬКИ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 1 цибулина, 50 г бекону, 50 г масла, 1 чайна ложка меленого червоного перцю, зелена цибуля, сіль, 1 ч. л. гірчиці в зернах.

Приготування. Картоплю помити, посипати меленим червоним перцем, посолити, залити невеликою кількістю води й варити до готовності. Якщо рідина ще залишилась, злити її. Бекон дрібно порізати й трохи обсмажити разом з цибулею. В картоплю додати ложечку гірчиці із зернами, струсити, додати цибулю з беконом, посипати зеленою цибулькою. Подавати страву гарячою.

З М'ЯТОЮ У ФОЛЬЗІ

Інгредієнти: 20 молодих картоплин, 50 г вершкового масла, кріп, м'ята, сіль.

Приготування. Добре помити бульбу посолити, додати м'яту, кріп і вершкове масло й загорнути кожну окремо у шматки фольги або пергаменту так, щоб масло, коли розтопиться, не витікало. Запікати на решітці в попередньо нагрітій до 200 градусів духовці 35–40 хвилин.

МОЛОДА КАРТОПЛЯ, ЗАПЕЧЕНА ІЗ СИРОМ

Інгредієнти: 1 кг молодого картоплі, 60 мл оливкової олії, сіль та мелений чорний перець – до смаку, 80 г твердого сиру, кілька гілочок петрушки.

Приготування. Добре помийте картоплю, викладіть у каstrулю і залийте холодною водою. Додайте приблизно 2 чайні ложки солі і доведіть воду до кипіння. Зменшіть вогонь і варіть близько 20 хвилин. Виберіть бульбу, просушіть кілька хвилин на рушнику чи серветці, викладіть на деко й акуратно роздуште кожну картоплину товкачем або денцем склянки. Полийте половиною олії, посоліть і поперчіть. Запікайте 12–15 хвилин за температури 230 °С. Потім переверніть картоплю лопаткою, полийте рештою олії, посипте приправами та залиште в духовці ще на 15 хвилин, поки страва покриється хрусткою рум'яною скоринкою. Притрусіть тертим сиром і готуйте ще кілька хвилин, щоб він розплавився. Перед подачею посипте картоплю дрібно нарізаною петрушкою. ■

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. *

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою – друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора БОРОХ Сергій Іванович	Літературний редактор МІСЮК Олена Миколаївна	Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Політики УЛИЦЬКИЙ Василь Михайлович	Інтернет-новини БАНАДА Олесь Андрійович
Відповідальний секретар ХАРЧУК Олена Андріївна	Економіки ЛІСОВА Алла Степанівна	Освіти і культури КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529900026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.

Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 848.

■ Крила, обпалені війною

Фото із сайту admiral.zp.ua.

Денис Катюха не надто переймається за долю свого бізнесу – натомість трудиться задля Перемоги!

Власник величезного курорту на березі Азовського моря вантажить буси у Луцьку

Зараз на його базі відпочинку господарюють загарбники...

Ірина КРАВЧУК

Успішний бізнесмен із Мелітополя Денис Катюха місяць прожив під окупацією. Разом із сім'єю він ходив на мітинги та демонстрації проти російського вторгнення і до останнього не хотів покидати рідну домівку. Втім, коли під час одного з протестів рашисти ледь не влучили у його 17-річного сина з автомата, таки прийняв рішення евакуюватися на Захід України.

– Ми виїжджали з міста під обстрілами 28 березня. На автівці були білі стрічки й напис «Діти». На одному з блокувань помітив спалену машину і дитячі кросівки поруч. Дивно було відчуття: ніби знаходишся сам у лісі серед хижих звірів... – пригадує переселенець.

На щастя, родині вдалося благополучно добратися на Тернопільщину, де їх чекали друзі. Денис каже, що насамперед пішов у військкомат, утім, його звітти відправили додому.

– Мене просили чекати, але я хотів бути корисним хоч чимось. Зателефонував товаришу-військовому, аби взяв до себе. Він сказав, щоб я краще знайшов для них автівку. У

Переселенець готовий захищати Україну, хоча до війська його не взяли.

«**Рашисти просто зайшли з автоматами і сказали: «Ми націоналізуємо це все». Моя довірена особа надала їм необхідні папери. Вони відповіли, що це документи «неіснуючої держави.»**»

мене багато зв'язків, тож усе вдалося. 9 квітня вже отримав з-за кордону першу машину, – розповів чоловік.

Щоб зручніше було переганяти транспорт, Денис вирішив переїхати на Волинь, ближче до державного кордону. За словами чоловіка, кожне авто, яке вдавалося дістати для ЗСУ, потрібно було завантажити невідомими для бійців речами, тож звернувся по допомогу до керівника луцького благодійного осередку «Старе місто» Лариси Новосад.

– Разом із волинськими волонтерами вже відправили на фронт 24 автомобілі. У центр приходжу чи не щодня. Приємно спілкуватися з однодумцями, які не забули про війну. Вони – справжні борці, – каже Денис Катюха. З

ним, до речі, я й познайомилася у «Старому місті».

Волонтери представили його словами: «Це доктор філософії, який має потужний бізнес, але вантажить буси на Волинь». Виявилось, що власник величезної бази відпочинку «Адмірал» у Кирилівці Запорізької області та компанії «Бускомплект», яка з 2008 до 2014 року була постачальником автобусних запчастин у росію.

– Припинив співпрацю з РФ, як тільки вона стала агресором. Хотів показати приклад іншим. Я ріс у сім'ї з невеликим достатком, батьки – вчителі. Коли пішов працювати, завжди намагався якомога більше заробити. Проїшов шлях від охоронця до головного конструктора. 12 років викладав,

отримав наукове звання... але все одно було мало. Згодом зрозумів, що працювати треба не заради грошей, а задля перспектив, – розповів Денис Катюха.

Цього правила чоловік дотримується досі: торік восени росіяни «націоналізували» його базу відпочинку на березі Азовського моря «Адмірал». Потенційно була можливість домовитися з окупантами про співпрацю, але він навіть не розглядав такого варіанта.

– Рашисти просто зайшли з автоматами і сказали: «Ми націоналізуємо це все». Моя довірена особа надала їм необхідні папери. Вони відповіли, що це документи «неіснуючої держави». Одразу вигнали мою охорону та інших працівників. Діють росіяни за принципом: «Мені це сподобалося – значить, це моє», – розповідає підприємець.

Нині загарбники активно рекламують курорт і запрошують своїх відпочивальників. Інформація про це з'явилася навіть на сайті так званого «Міністерства курортів та туризму Запорізької області».

– Натрапив на відео, де вони рекламують «Адмірал» і розповідають, як «у них» там гарно. Комплекс великий, територія півтора гектара. Коли починав, там була майже пуста занедбана ділянка. У 2021-му моя база відпочинку стала найкращим оздоровчим комплексом Кирилівки... Але, якщо там не буде України, то і «Адмірал» не матиме жодної цінності. Це як помирати, обійнявши мільйони, – підсумував Денис Катюха.

* *Вихід цього матеріалу став можливим завдяки фінансовій підтримці Програми з допомоги та розвитку українських медіа (Ukrainian Media Aid and Development Program), частково профінансованій Міністерством закордонних справ Швеції (Swedish Ministry for Foreign Affairs).* ■

Більше фото – на сайті volyn.com.ua.

■ Золоті слова

«Єдиний спосіб робити свою роботу добре – це любити її. Якщо ти ще не знайшов свою улюблену справу, продовжуй шукати».

(**Стив ДЖОБС (1955–2011)**, американський підприємець, бізнесмен, промисловий дизайнер і винахідник, засновник CEO корпорації Apple Inc.)

2023 ЧЕРВЕНЬ

26 Понеділок

Антоніна, Андрон, Ганна, Іван, Килина, Сава, Сергій, Трифон, Яків, Євстрат.

Міжнародний день боротьби проти зловживання наркотиками та їхнього незаконного обігу. Міжнародний день на підтримку жертв тортур.

☀️ схід – 13:28, захід – 01:18. Перша чверть. 8-й день.

☀️ схід – 05:06, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:29. Тривалість ночі – 07:31.

27 Вівторок

Георгій, Йосип, Єгор, Єлисей, Юрій, Мефодій, Мстислав, Ніфонт, Улита.

День мікро-, малих і середніх підприємств. Міжнародний день рибальства.

☀️ схід – 14:40, захід – 01:30. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.

☀️ схід – 05:07, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:28. Тривалість ночі – 07:32.

28 Середа

Григорій, Єфрем, Михайло, Семен, Степан, Федір, Августин, Амос, Касян, Охрім.

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ.

☀️ схід – 15:55, захід – 01:42. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.

☀️ схід – 05:07, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:28. Тривалість ночі – 07:32.

29 Четвер

Марко, Тихін, Доротея, Євлампій, Мусій, Никифор.

Міжнародний день тропіків.

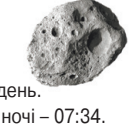
☀️ схід – 17:15, захід – 01:57. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.

☀️ схід – 05:08, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:27. Тривалість ночі – 07:33.

30 П'ятниця

Василь, Йосип, Інокентій, Кирило, Климент, Микита, Мануїл, Савелій, Фелікс, Ананій, Никифор, Осип.

Міжнародний день астероїда.

☀️ схід – 18:39, захід – 02:15. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.

☀️ схід – 05:09, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:26. Тривалість ночі – 07:34.

1 Субота

Іпатій, Єфрем, Зосим, Леонтій, Охрім, Феодул.

День архітектури України. День слідчого в Україні. Міжнародний день кооперативів.

☀️ схід – 20:03, захід – 02:41. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.

☀️ схід – 05:09, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:26. Тривалість ночі – 07:34.

2 Неділя

Іван, Марія, Варлам, Зосим, Зенон, Паїсій, Мефодій, Тимофій.

День Військ Протиповітряної оборони України. День Військово-Морських сил Збройних сил України. День працівників морського і річкового флоту.

☀️ схід – 21:21, захід – 03:19. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день.

☀️ схід – 05:10, захід – 21:34. Тривалість дня – 16:24. Тривалість ночі – 07:36.

■ Фотофакт

Борис Ревенко з'явився на муралі

Його у Луцьку на проспекті Волі, 3, створив художник Юрій Чайка

Мало хто знає, що до кіно митець працював на... китобійній базі.

Кінорежисер та оператор Борис Ревенко зображений із камерою на стіні будинку, в якому й досі розташована народна аматорська кіностудія «Волинь», яку він багато років очолював.

РЕКЛАМА

ПОТРІБНІ ЛЮДИ ДЛЯ ОБРИВУ ВОЛОТІ НА КУКУРУДЗІ

- терміном на один місяць у Харківській обл.
- проживання і харчування забезпечується
- оплата 700 грн за день
- забезпечується оплата проїзду в одну сторону

Звертатись за тел. (066) 986 11 98

■ Погода

«Дощик, дощик, ти вже злива!»

Найближчими днями на Волині буде сиво та похмуро. Синоптики передбачають зливи, грози і шквальний вітер. Цього тижня варто придивитися до дощових краплинок. Наші предки вірили, якщо у середині червня вони маленькі, то хмарна погода буде зтяжною

Згідно прогнозу українських метеорологів, 23 червня у першій половині дня передбачається злива з грозою, до вечора дощ трохи послабшає. Вітер західний, 6–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі – плюс 19, вдень – 25 граду-

сів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1964-му – плюс 31,6, а найхолодніше 1983-го – мінус 4,1 градуса.

24-го буде хмарно, весь день дощитиме. Вітер західний, 5–8 метрів за секунду. Темпера-

тура повітря вночі – 19 градусів тепла, вдень – плюс 23.

25-го прогноують мінливу хмарність, без опадів. Вітер північно-західний, 8 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 16 градусів тепла, вдень – плюс 22.

У Рівному 23 червня у середині дня очікується дощ із грозою, ввечері – дрібні опади. Температура повітря вночі – плюс 19, вдень – 29 градусів вище нуля.

24-го весь день йтиме дощ. Температура повітря вночі – 19 градусів тепла, вдень – плюс 28.

25-го хмари розійдуться лише ввечері, без опадів. Температура повітря вночі – плюс 18, удень – близько 22 градусів вище нуля. ■